

R. Hartvig Kellermann! Redaktoris m. Ørnsk. tilbake
MEDDELELSE FRA 28. Februar 1926
S. H.

NORGES STATS BANER

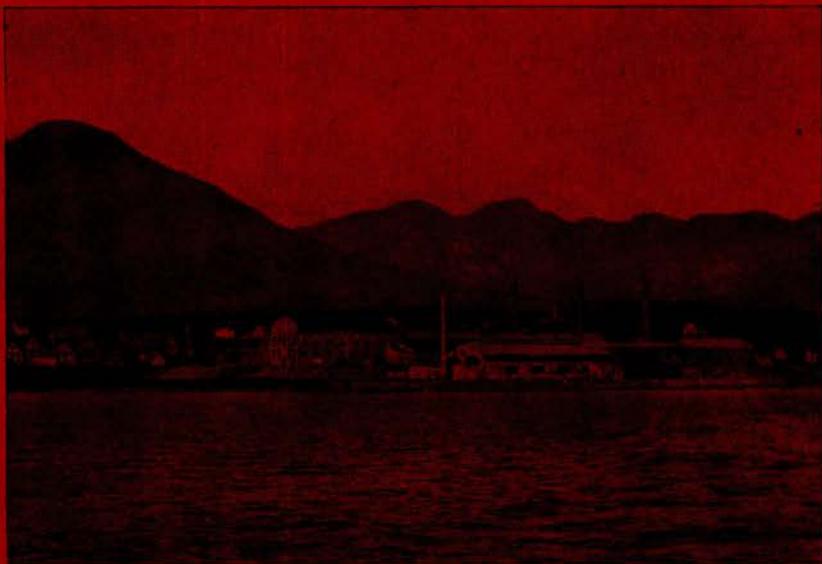
HEFTE NR. 2

APRIL 1926

STAVANGER STAAL A/S, OSLO

REPRÆSENTANT FOR
STAVANGER ELECTRO STAALVERK A/S
JØRPETLAND PR. STAVANGER

FINESTE KVALITETSSTAAL:
VERKTØISTAAL, DREIESTAAL, MEISELSTAAL,
KLINKEKOPSTAAL, NIKKELSTAAL, VANADIUMSTAAL,
KROMSTAAL, SYREFAST STAAL

REPUBLIC

Laste- og rutebiler

ØIVIND HOLTAN
OSLO

**Jern, Staal og
Anlægsredskap**

Caldwells spader
Eneforhandler for Norge

J. H. Bjørklund
OSLO

ETABL. 1823.

**JERN
STÅL
METALLER**

RÅMETALLER & VALSEVERKSPRODUKTER

Vi er med på anbud og leverancer såvel fra lager som fra verk av alleslags materialer inden ovennævnte bran-cher. Står til stadighet i forbindelse med de største og betydeligste valseverker og leverandører og vil kunne arrangere ordreplaceringer til konkurrerende priser meget fordelagtig. Anbefaler os også for levering fra vore store kurante lagere til laveste dagspriser.

Forlang vore prisbøker!

P. SCHREINER SEN. & CO., OSLO

MEDDELELSE FRA NORGES STATSBANER

HEFTENR. 2

INDHOLD: Anvendelse av motorvogner paa jernbaner, — Utmuring av Orkla tunnel. — Utmuring av indre Sildvik tunnel, Ofotbanen. — Mindre meddelelser.

APRIL 1926

ANVENDELSE AV MOTORVOGNER PAA JERNBANER

Utdrag av rapport datert 19. september 1925 fra et av Hovedstyret for statsbanene nedsat utvalg¹⁾ «til undersøkelse av spørsmålet om muligheten av billigere utstyr for jernbaner saavel med hensyn til tracering som under- og overbygning under forutsetning av benyttelse av motorvogner.»

Indledning og historik.

I bestrebelserne for at forbedre vort lands kommunikasjoner er spørsmålet om bygning av jernbaner for motorvogner av ny datum, mens spørsmålet om at anvende motorvogner paa vore igangværende for dampdrift byggede jernbaner allerede har vært oppe i flere aar.

Krav om bedring av kommunikasjonene har i vort land som regel i første række vært søkt imøtekommet ved utbedring av gamle eller anlæg av nye veier. Vore veier har imidlertid like til de seneste aar vært bygget alene med hestetransport for øie og det er naturlig at saavel transportlængder som transportmængder ikke kunde anta særlig store dimensjoner før spørsmålet opstod om berettigelsen av bygning av en jernbane.

Det vil imidlertid være indlysende at den transportmængde som er for stor for en primitiv veitrasport ikke i alle tilfælder vil naa op i det minimum som berettiger anlæg av en jernbane, og det er naturlig at man av denne grund som regel i for lang tid har maattet nøie sig med et ufuldkomment transportmiddel til skade for utviklingsdyktige interesser og distrikter.

Man kan med andre ord si at spranget fra vei til jernbane har vært for stort.

En mæktig forbedring i veinenes effektivitet er opnaad gjennem den i de senere aar stedfundne sterke utvikling av automobiltrafikken. Automobilene præsterer saavel hvad angaa mængden av person- og godstrafik som transportlængder og hastighet en ydelse som ligger langt over hvad den primitive hestetransport kan overkomme, og veinene har derved faat en ny og større betydning som led i vore kommunikasjoner. Paa den anden side stiller denne stadig økende automobiltrafik krav til vore veiers tracé, byggemaate og vedlikehold som hittil kun i ringe grad er imøtekommet og som trækker betraktelig økede utgifter med sig, liksom det

spørsmaal fremdeles staar uløst hvordan automobilien i praksis kan overkomme vore vintres snevansketheter.

Imidlertid har automobiltrafikkens utvikling medført at det spørsmaal har trængt sig frem i vore dagers diskusjon vedk. jernbanebygningen, om hvorvidt ikke en utviklet og ordnet automobiltrafik vil kunne tilfredsstille behovet i tilfælder hvor anlæg av en jernbane hittil har vært anset som den naturlige løsning. Tanken har faat uttryk hos den i 1920 nedsatte komité til revisjon av princippene for vor jernbanebygning, liksom statsmyndighetene har tat saken om statsrevne automobilruter op.

I 1923 anfører Stortingets jernbanekomite bl. a. at hvor automobil drift ved kommunikasjonslinjer av lokal natur ikke maatte ansees tilfredsstillende, bør der ogsaa drøftes spørsmålet om anvendelse av *lette baner i forbindelse med motorvogns drift*.

Jernbanekomiteen har saaledes her pekt paa lette baner for motorvogns drift — «motorvognbaner» — som et formodet fuldkommere transportmiddel end automobilene og billigere, om end mindre fuldkomment, end almindelige jernbaner. Det vil bero paa forholdene hvorvidt automobiltrafikken vil kunne tilfredsstille behovet for nogen længere fremtid eller om den kun kommer til i et mere avgrænset tidsrum at ophjælpe trafikmulighetene og utvikle trafikken til det nivaa hvor anlæg av en jernbane for lettere eller tungere trafik tvinges frem som den næste eller siste løsning.

Er man nu kommet derhen at trafikkens størrelse og utviklingsmuligheter formenes at berettige anlæg av en jernbane, saa staar man overfor spørsmålet om det nye anlægs utstyr. — —

Utvalget omtaler derefter kortlig utviklingen av det norske jernbanevæsen og den tidlige behandling av smaabanespørsmålet saavel her hjemme som i utlandet og fortsætter:

Helt siden midten av forrige aarhundrede har man i utlandet arbeidet med spørsmålet om at anvende *motorvogner paa almindelige jernbaner*. Spørsmålet er efterhvert fremkaldt av behovet for et billig og bekvemt

¹⁾ Utvalget bestod av overingeniørene Kr. Henriksen (formand), Ingv. Müller og O. Støren.

driftsmiddel for banestrækninger hvor trafikken har vært for liten til at almindelige lokomotivtog vilde lønne sig, eller hvor kravet paa hyppigere togforbindelser ikke med økonomisk berettigelse har kunnet imøtekommes ved de forholdsvis kostbare lokomotivtog. Som følge av konkurransen med automobiler og de under og efter verdenskrigen sterkt økede driftsutgifter, er interessen for motorvognene tiltat i høi grad i de siste aar. Saaledes anvender i Sverige over 30 privatbaner motorvogner av forskjellig art ved siden av dampvogene.

I vort land har tanken vært at benytte motorvogner paa igangværende jernbaner for ved deres hjælp i tilslutning til de øvrige tog at formidle væsentlig reisetrafik og i mindre utstrækning ilgodstrafik. Man er imidlertid efter mange aars overveielse først i de sist forløpne aar kommet derhen at der er anskaffet motorvogner som er sat i forsøksdrift ved statsbanene.

Fra vort eget lands jernbanevæsen har vi saaledes liten erfaring paa dette omraade, og det maa forøvrig understrekkes at de anskaffede vogner trafikerer linje-strækninger som er bygget med almindelig damplokomotivdrift for øie.

Det spørsmål som nu foreligger er hvorvidt der kan bygges billigere jernbaner alene for motorvognedrift, med andre ord hvorvidt der herigjennem kan etableres et tjenlig og hensiktsmæssig mellemled eller eventuelt overgangstrin fra vei til almindelig damp- eller elektrisk drevne jernbane. Motorvognbaner skulde da tænkes at faa sin berettigelse i tilfælder hvor automobilenes ydeevne ikke længer med rimelighet strækker til, men hvor utgiftene til anlæg og drift av havd vi i almindelighet forstaar ved en jernbane blir for store i forhold til den trafik som skal formidles.

Motorvogntyper.

Under arbeidet med spørsmålet om at anvende motorvogner for persontrafik paa almindelige jernbaner, har det i tidens løp utviklet sig flere typer av saadanne vogner som særlig karakteriseres ved arten av den anvendte drivkraft.

De hittil benyttede vogner kan inndeles i følgende 4 grupper:

- I. Dampmotorvogner.
- II. Akkumulatorvogner.
- III. Eksplosjons-motorvogner med elektrisk kraftoverføring (eksplosjons-elektriske motorvogner).
- IV. Eksplosjons-motorvogner med direkte kraftoverføring (eksplosjons-mekaniske motorvogner).

Man har her ikke medtatt elektriske motorvogner med kontaktledning, da disse nærmest maa betraktes som gaaende ind under elektrisk jernbanedrift og saaledes ligger utenfor det spørsmål som her behandles. — —

Efter en indgaaende beskrivelse av de nævnte fire vogntyper ledsaget av tegninger, resumerer utvalget sin opfatning av de forskjellige typers fordeler og mangler saaledes:

Dampmotorvognene synes at være de minst fordelaktige av de foran nævnte motorvogngrupper. Større betjening, ubekvemmere manøvrering, røkplage, nødvendigheten av en vis tid til opfyring av kjelen og istandsætning av maskinen, avhængighed af rent og blødt vand for kjelen og driftsforstyrrende reparasjonsarbeider paa denne, er ulempen som i mere eller mindre grad heftet ved alle dampvogne i motsætning til de øvrige grupper av motorvogner.

Akkumulatorvognene har sin største fordel i en enkel og bekvem betjening, hvorhos de kan by den størst mulige komfort for det reisende publikum. Paa den anden side kan deres indskrænkede aksjonsradius gjøre deres anvendelse begrænset. Den første betingelse for deres økonomiske berettigelse er at man har bekvem adgang til billig ladestrøm. Er denne betingelse tilstede og holdene forøvrig gunstige med let tracé og korte kjøreavstander med hyppige stasjonophold, vil disse vogner kunne vise sig fordelaktige. Forrentning og amortisasjon av den store anskaffelsesutgift for vogner og ladesstasjonutsyster utgjør dog en væsentlig økning av driftsutgiftene (etter opgave fra Tyskland utgjør disse 20—45 % av de samlede driftsutgifter pr. vognkm.)

Eksplosjons-elektriske motorvogner er med hensyn til bekvem og enkel manøvrering en meget fuldkommen type. Brændstofutgiftene er relativt lave, særlig for de Diesel-elektriske vogner, hvor man benytter den billige raaolie som brændstof. Videre er aksjonsradien meget stor. Disse vogner har komplisert og forholdsvis tungt og kostbart maskinelt utstyr som fordrer en særkilt vel utdannet betjening. De har derhos høi egenvekt (ca. 500—800 kg pr. sitteplas). Endelig vil forrentning og amortisasjon av den høie anskaffelsesutgift — her som ved akkumulatorvognene — medføre en væsentlig økning af driftsutgiftene (etter tyske opgaver 24—40 % økning av de samlede driftsutgifter pr. vognkm.)

Eksplosjons-mekaniske motorvogner har sin største fordel i et forholdsvis enkelt, let og billig maskinelt utstyr, som kan anbringes saaledes at man faar hele vognkassen med undtagelse av førerpllassen disponibel for trafikbruk. Derved har det lykkes at bringe egenvekten ned til ca. 300—400 kg pr. sitteplas eller omkring det halve av havd man har ved akkumulator- og eksplosjons-elektriske motorvogner. Sammenlignet med de tunge eksplosjons-elektriske vogner betyr denne vektbesparelse naturligvis en besparelse i brændstofforbruket som til dels helt vil kunne opveie merforbruket paa grund av motorens daarlige virningsgrad ved eksplosjons-mekaniske motorvogner. Fig. 1 og 2.

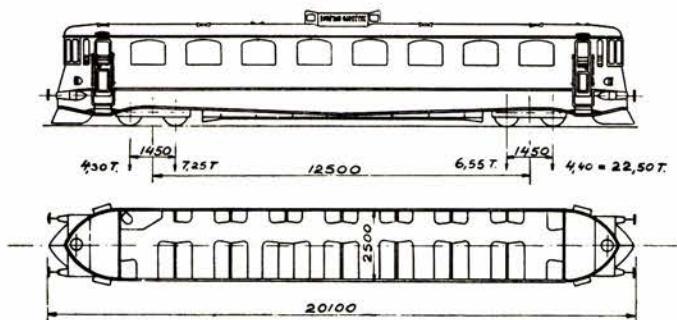

Fig. 1. Bensin-mekanisk motorvogn fra Deutsche Werke, Werft — Kiel, med en 160 HK — 6 cyl. — bensinmotor. Sporvidde 1,435 m. Maks. kjørehastighet 60 km pr. time. Egenvekt 22,5 ton. 61 sitteplasser, 14 staaplasser. En vogn er anskaffet til Bergen og en til Trondhjem distrikt.

Som ulemper ved begge de sistnævnte vogntyper maa anføres at de ikke er helt fri for rystelser, støi og tildels ogsaa lukt fra eksplosjonsmotoren. Disse ulemper er dog ikke i almindelighet av nogen nævneværdig betydning.

De eksplosjons-mekaniske motorvogner er de hvorom interessen for tiden særlig synes at samle sig, og naar alt taes i betragtning — og da særlig muligheten av forbedring av kraftoverføringen — *er utvalget av den opfatning at det i første række er disse motorvogner som har fremtiden for sig.*

Sammenligning mellem motorvogn drift og lokomotivdrift.

Naar man undtar dampvogner, som tildels er beheftet med de samme ulemper som lokomotiver, om end i noget ringere grad, har motorvognene følgende fordeler fremfor lokomotivene:

1. De er billigere i drift.

Specielt er personalutgiftene væsentlig mindre, idet vognen kan kjøres av 1 mand og trænger mindre pus. (I Haderslev regnes 1 pusser til 4 vogner, mens der i almindelighet regnes 1 pusser for hvert lokomotiv).

Personalets tid utnyttes bedre, idet tiden for istandgjøring og indsætning av vognene er væsentlig kortere end for lokomotivene.

Man undgaar utgifter til kul- og vandforsyning. De tilsvarende utgifter ved paafylling av brændstof og etterfylding av kjølevand ved eksplosjons-motorvognene er uvæsentlige.

2. Man har et bekvemmere og mere elastisk driftsmiddel som lettere kan tilpasses trafikkens behov, f. eks. ved kjørsel av hyppigere tog paa strækninger med svak trafik.

3. De kan anordnes for manøvrering fra begge ender og behøver da ikke at vendes ved endestasjonen, hvorved der spares tid og likeledes utgifter til dreieskive.

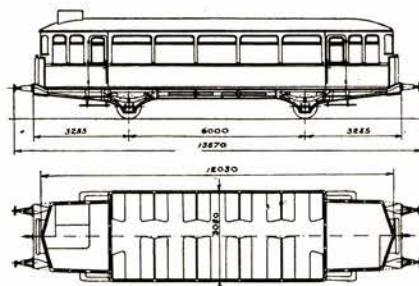

Fig. 2. Bensin-mekanisk motorvogn fra A. E. G., Berlin med en 75 HK — 6 cyl. — 4-taks bensolmotor med 950 omdr. pr. min. og 4 hastigheter for begge kjøreretninger. Mekanisk kraftoverføring til én hjulsats. Sporvidde 1,435 m. Maks. kjørehastighet 50 km pr. time. Egenvekt 16,93 ton. 50 sitteplasser, 20 staaplasser. En vogn er anskaffet til Oslo distrikt.

4. Vognene er driftsfærdige til enhver tid og forbruker intet brændstof under stilstand.

5. Man er kvit røkplagen og risikoen for ildsantering ved gnistkasting.

6. Man har praktisk talt konstant periferikraft paa drivhjulene og kan derfor regne med høiere adhæsjonskoefficient (omtrent som ved elektriske lokomotiver).

7. Ved bruk av motorvogner spares utgifter til drift og vedlikehold av en passasjervogn av tilsvarende størrelse.

Som en mangel ved motorvognen maa anføres at den i hvert fald for tiden har sin sterke begrænsning. Paa grund av den begrænsede motorstørrelse kan man i almindelighet kun regne med forholdsvis smaa tog, og vognenes virkeomraade blir derfor indskrænket til besørgelse af trafikken paa mindre sterkt trafikerte linjer, idet man her ser bort fra deres anvendelse paa linjer, bygget for lokomotivdrift.

Egenskaper ved motorvognene som betinger bygning av billigere baner.

Av særlig interesse er motorvognenes rent tekniske egenskaper, og om disse egenskaper tilsteder at baner som bygges med anvendelse av motorvogner for øie kan utstyres paa en maate som i teknisk henseende i væsentlig grad adskiller sig fra og blir billigere end den byggeommaate som man hittil har fundet hensiktsmæssig for vores almindelige jernbaner.

Av foranstaende avsnit om motorvogner vil det fremgaa at utvalget er blit staaende ved eksplosjonsmekaniske motorvogner som de der formenes særlig at ville samle interessen om sig, og utvalget har i henhold hertil i det følgende indskrænket behandlingen av spørsmålet til alene at omfatte disse vogner.

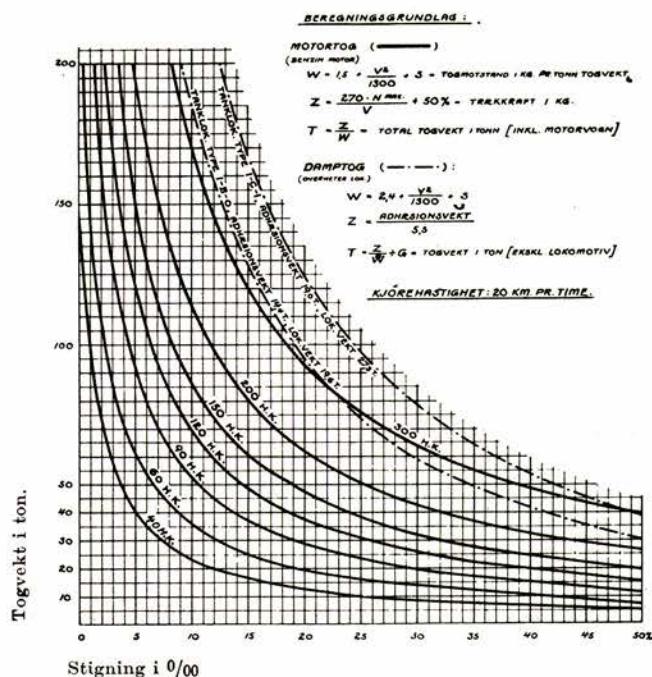
Betingelsen for at kunne bygge billige baner hertil lands er i almindelighet at man kan anvende smaa kurveradier, sterke stigninger og smaa akseltryk, og dette

Grafisk oversikt «A»
MOTOR-PERSONTOG

(Eksplosjons-motor med direkte kraftoverføring.)

Togvekt i stigninger.

(Til sammenligning er anført togvekt for 2 damplokomotivtyper.)

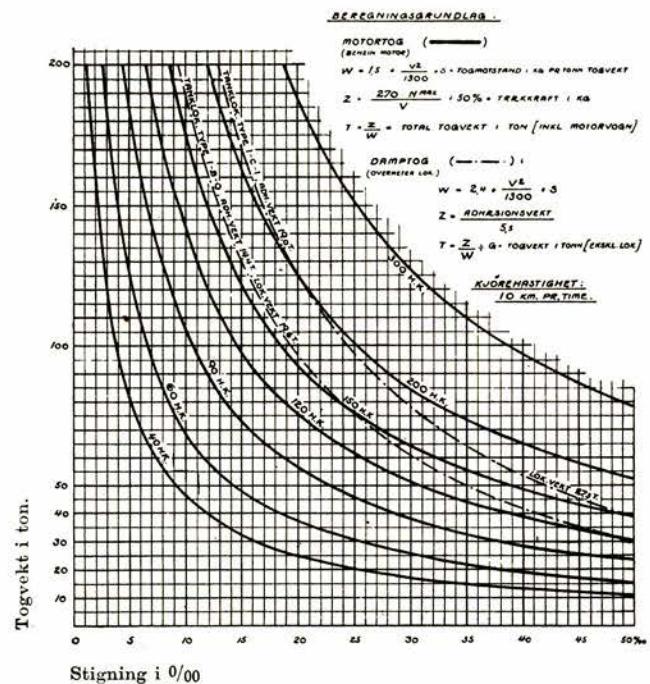

Grafisk oversikt «B».
MOTOR-GODSTOG

(Eksplosjons-motor med direkte kraftoverføring.)

Togvekt i stigninger.

(Til sammenligning er anført togvekt for 2 damplokomotivtyper.)

vil lettere kunne opnaaes ved anvendelse av motorboggievogner end ved damplokomotiver, idet de først nævnte kan anordnes med drift paa alle 4 aksler og derfor blir at sammenligne med et 8-koblet lokomotiv, hvis man skal ha samme trækkraft uten at øke akseltrykkene.

Man kan saaledes i sin almindelighet si at motorvognene gaar lettere og smidigere i skarpe kurver og saaledes tilsteder anvendelse av mindre kurveradier end damplokomotivene, og da de først nævnte samtidig paa grund av den foranderlige utveksling mellem driftsmaskinen og drivhjulene har lettere for at overvinde sterke stigninger, vil baner for motorvogndrift i almindelighet kunne bygges billigere end baner for dampdrift.

I vedføede grafiske oversikter A—E har man søkt at anskueliggjøre hvordan motorvognene stiller sig under forskjellige forhold og hvordan de arter sig sammenlignet med damplokomotiver.

Oversiktene A og B viser saaledes hvilke togvekter motorvognene med forskjellig motorstyrke vil kunne fremføre i forskjellige stigninger med henholdsvis 20 og 10 km kjørehastighet og til sammenligning er anført det samme for nærmere angitte damplokomotiver.

Oversiktene C og D viser sammenlignende opgaver over hestekræfter og trækkraft for en 70 HK motorvogn og for et tilsvarende damplokomotiv under forskjellige forhold.

Endelig viser oversikt E beregnet kjørehastighet for motorvognene med forskjellig motorstørrelse og med forskjellig belastning under forskjellige stigningsforhold.

Angaaende bensin- og kulforbruk i stigninger har ogsaa utvalget anstillet endel beregninger.

Av oversiktene A og B vil dët fremgaa at *motorvognene til en viss grad er damplokomotivene overlegne i sterke stigninger, specielt når kjørehastigheten nedsættes*, saa man faar anledning til at kjøre motorvognen paa «lavt gear» (med stor utveksling mellom motor og drivhjul). Eksempelvis vil saaledes en motorvogn med en 200 HK motor som i 20 % stigning trækker samme togvekt (ca. 125 ton) som et tilsvarende damplokomotiv i 50 % stigning kunne trække ca. 33 % mere end det samme damplokomotiv (52 t. mot 39 t.) — i begge tilfælder med en hastighet av 10 km pr. time (kfr. oversikt B).

Forslag til utstyr m. v. for motorvognbaner.

Med hensyn til stigningsforholdene ved motorvognbaner antar utvalget at der ikke vil være noget til hinder for at anvende stigninger av op til 40 %, idet man paa den anden side antar at dette bør være maksimum, hvis ikke banens trafikevne skal nedsættes i for høi grad. Man har ved bedømmelsen herav ogsaa set hen til den mulighet at trafikken ved en motorvognbane kan utvik-

Christiania Spigerverk

Etablert
1853

Fabrik merke

Telegr.adr.:
Spigerverket, Oslo

NORSKE VARER

Spiker, Traadstift,
Skruer, Nagler, Muttere,
Stangjern, Jerntraad,
Spader, Grep, Skuffer

Stopskiver, Roer, Bølgebliksponer.
Kramper, Spænder, Ringer, Nud,
Malmfat, Smijernsarmatur

.....

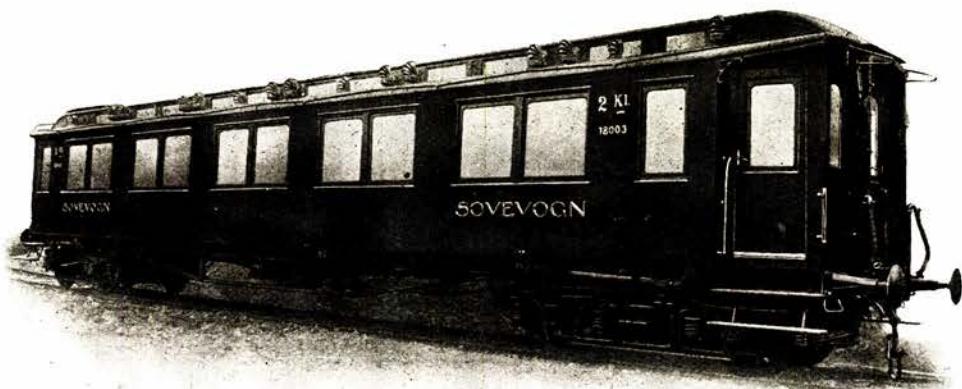
Galvanisering

Spader

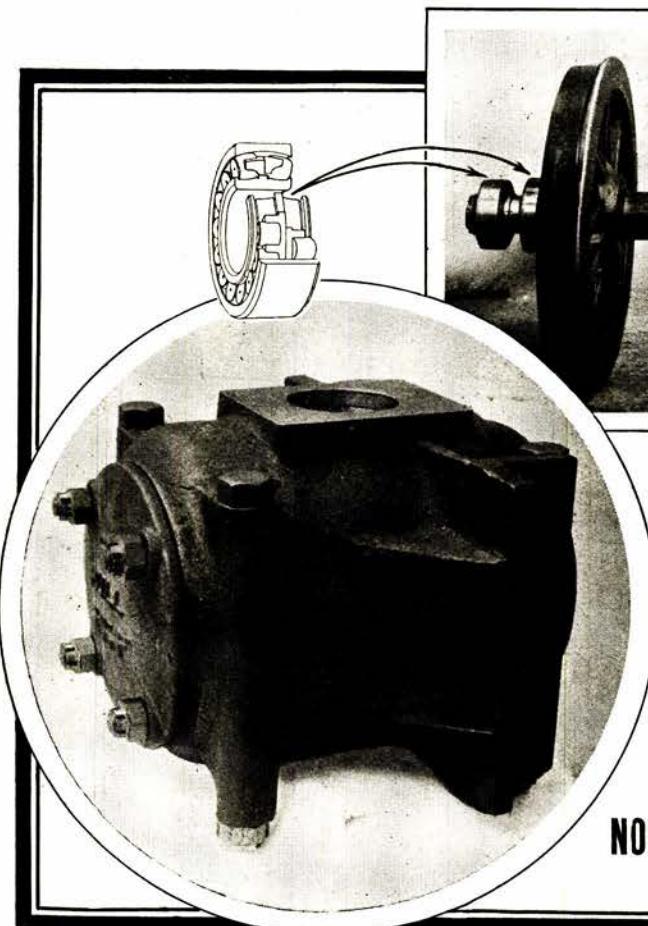
Dogs

A/s SKABO JERNBANEVOGNFABRIK
SKØYEN PR. OSLO

**VOGNER OG LOKOMOTIVER FOR ELEKTRISKE BANER
JERNBANEVOGNER OMNIBUS-KAROSSERIER
SMIGODS**

SKF

**RULLELAGER
I JERNBANEVOGNER**

utelukker varmgang og øker derved driftsikkerheten, samtidig som omkostningene for togets trækkraft reduseres ved kulebesparelsen.

NORSK KULELAGER AKTIESELSKAP SKF
OSLO

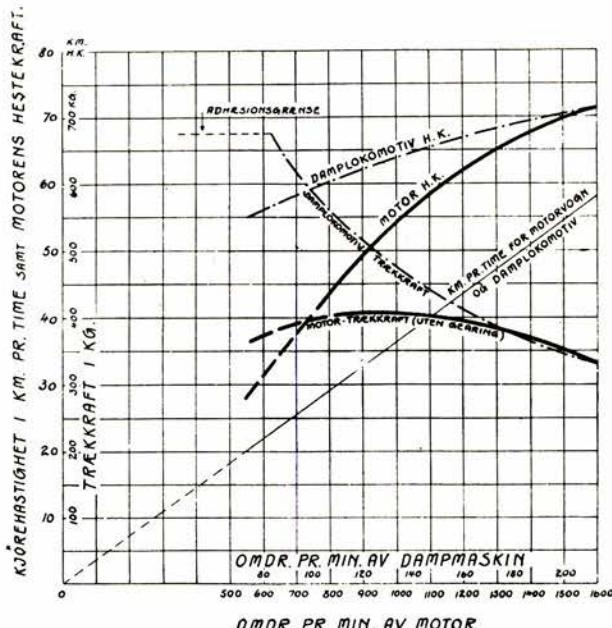
Grafisk oversikt «C».

MOTOR-TOG

(Ekspljosjons-motor med direkte kraftoversføring.)

Hestekraftkurve og trækkraftkurve.

— Ved direkte gear (5 : 1). —

BEREKNINGSGRUNDLAG:

70 HK. MOTORVOGN (—):
 4 CYL - 4 TAKT BENZINMOTOR.
 MOTORENS HK KURVE ER OPPLA AV
 FABRIKANTEN
 $Z = \frac{270}{V}$ — TRÆKKRAFT I KG.

70 HK DAMPLOKOMOTIV (— · — · —):
 TULLING - OVERHETTER - 70 HK
 DRIVHJULDIAM. 1445 MM - ADH. VERT + 3,7 TON
 LOKOMOTIVETS HK KURVE ER BESTENT AV
 KØLEVEDELSEN [H - P HP]
 $Z = \frac{270}{V}$ — TOTAL E TREKKRAFT I KG

les utover hvad motorvognene med rimelighet kan overkomme og at spørsmål kan opstaa om at gaa over til elektrisk utstyr av banen. Nævnte stigning 40% skulde i saa fald ligge indenfor hvad der for tiden ansees rimelig for elektrisk drevne sidebaner.

Ser man hen til damplokomotivene saa vil disses ydeevne utnyttes best naar linjen er tracert saaledes at motstanden blir jevnest mulig over den hele strækning. Under vore forhold med hyppig forekommende glatte skinner, snehindringer m. v. vil man dog som bekjendt ved en dampdrevne bane ofte ha fordel av en utslakning i en længere sammenhængende stigning. Dette er i end høiere grad tilfældet ved ekspljosjonsmotorvogner, idet man over disse utslakninger faar anledning til at foreta gearing med derav følgende bedre utnyttelse av brændstoffet. Motorvognenes egenskaper gjør saaledes *anordning av saadanne utslakninger særlig ønskelig*. Pa kortere strækninger vil derhos motorvognene som foran nævnt ha lettere for at forsere en sterk stigning end et tilsvarende damplokomotiv.

Hvad angaar *kurveforholdene* ved en motorvognbane saa er det selvfølgelig her som ved baner for dampdrift saa at kurvemotstanden er omvendt proporsjonal med kurveradien. Motorvognene er imidlertid som foran nævnt ikke stive i samme grad som et almindelig damplokomotiv og kurvemotstanden gjør sig derfor ved motorvognene langt mindre gjeldende end ved damplokomotivene, — herved bortset fra enkelte loko-

motivtyper (f. eks. Malettypen) som er konstruert med særlig henblik paa kjøring i skarpe kurver.

Selve motorvognene kan i heromhandlede henseende sidestilles med de øvrige 2- og 4-akslede vogner som skal kjøres over banen saaledes at hensynet til disse blir bestemmende for linjens kurvatur.

Der skulde saaledes for en motorvognbane ikke være noget til hinder for at anvende en minimumskurveradius av 80 m for bredt og 50 m for smalt spor, og ved tilslutningsspor paa stasjoner og til fabrikker m. v. skulde man endog kunne gaa ned til 20 m radius naar fornødent hensyn tas hertil ved vognenes konstruksjon.

Hvor der blir spørsmål om i samtrafik at kjøre andre baners vognmateriel over motorvognbaner, blir der imidlertid selvsagt at ta hensyn hertil ved bestemmelsen av minste kurveradius, og man vil i saadane tilfælder formentlig neppe kunne gaa under 125 m for bredt og 100 m for smalt spor.

Det vil av foranstaende fremgaa at man ved planleggelse av motorvognbaner vil ha betydelig lettere for at «følge terrænet» end ved dampdrevne baner, et forhold som med hensyn til en banes anlegsomkostninger selvfølgelig er av største betydning i et land som vort. Motorvognbanene vil i saa henseende i sin almindelighet maatte forutsættes at by væsentlige fordele, idet anlegsomkostningene ikke alene øver sin sterke øieblikkelige indflydelse, men tillike gjennem sin forrentning influerer paa banens økonomi under driften.

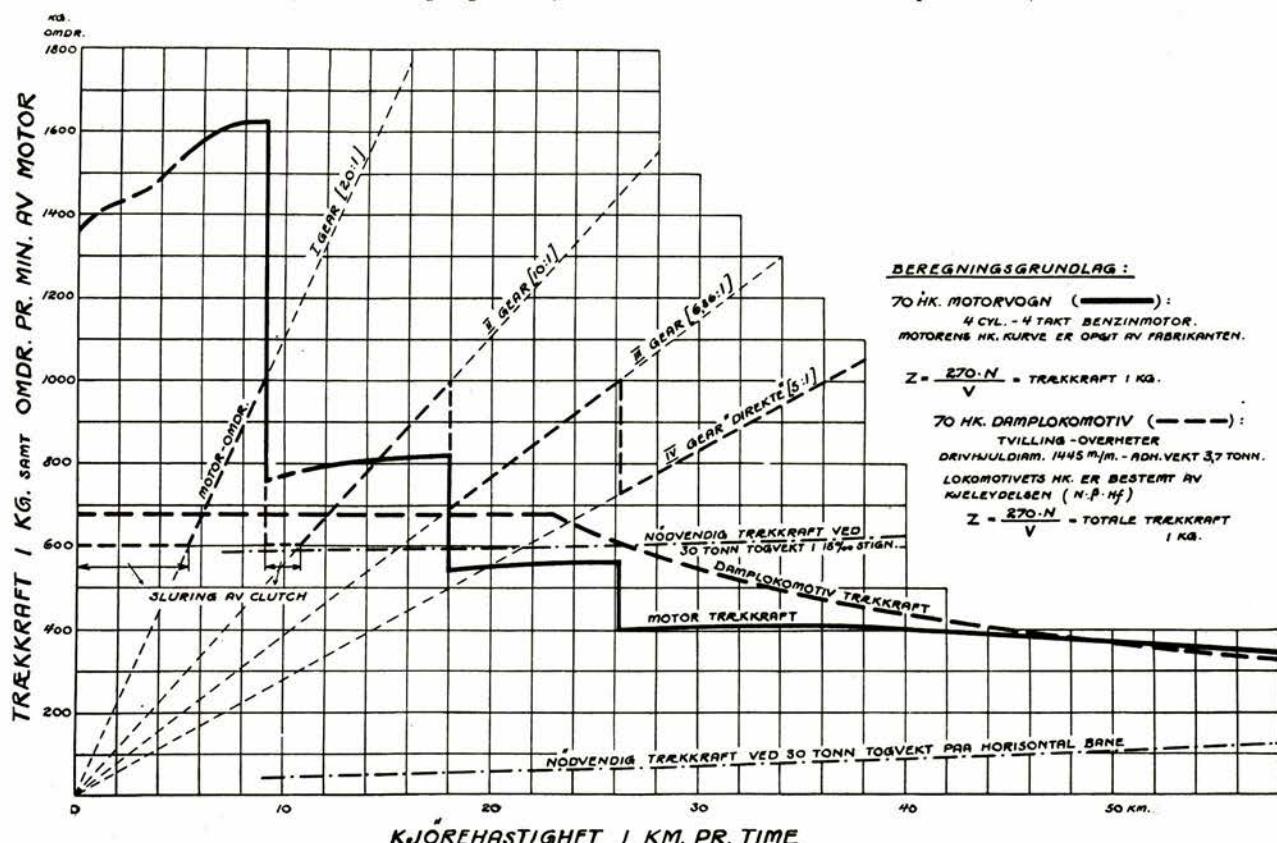
Grafisk oversikt «D».

MOTOR-TOG

(Eksplosjons-motor med direkte kraftoverføring.)

Trækkraftkurve ved igangsætning med gearing.

(Til sammenligning er anført trækkraft for et tilsvarende damplokomotiv.)

Ser man videre hen til spørsmålet om motorvognbanenes utstyr med hensyn til *ballastprofil og planeringsbredder*, saa har utvalget ikke fundet særlige omstændigheter ved motorvognene som skulde berettige bestemmelser som avviker fra de for dampdrevne baner gjeldende. Utvalget anbefaler derfor de for Norges statsbaner nu gjeldende normalprofiler for baner av kl. III anvendt også for motorvognbaner, dog med en enkelt mindre forandring forsaa vidt angaaer planeringsbredden i fjeldskjæringer hvor for smalt spor bredden foreslaas som for klasse II, 3,8 m. Man forutsætter nemlig at det for almindelige smalsporede baner bestemte «minste tversnit» (med bredde 3,8 m og høide 3,9 m) gjøres gjeldende for motorvognbaner.

Hvad *overbygningen* angaaer bemerkes at denne væsentlig bestemmes af materiellets hjultryk og av kjørehastigheten.

Av en sammenstilling av motorvogntyper fremgaar at der er anvendt forskjellige akseltryk. Utvalget antar at man med den utvikling for øie som motorvognbygningen hittil har undergaat bør regne med et maksimalt akseltryk av 7 ton. Ved en 4-akslet motorvogn med et saadant akseltryk skulde man opnaa til-

strækkelig adhæsjonsvekt for en motor paa op til 300 HK.

Kjørehastigheten forutsættes ikke at overskride 40 km pr. time.

Under disse forutsætninger antaes det for *bredsporedede* motorvognbaner hensiktsmessig at anvende 25 kg/skinne med 12 sviller pr. 10 m skinne i retlinje og passende tillæg i antal i kurver (indtil 15 stk. pr. 10 m skinne i de skarpeste kurver). Videre antaes de for baner av kl. III normerte svilledimensjoner passende, dog med en reduksjon av længden til 2,3 m. Paa denne skinnegang skulde der uten betenkelskap kunne overføres de vanlig cirkulerende vogner med almindelig lasteevn.

Ved *smalt spor* antaes en skinnevekt av 20 kg pr. l. m. at være passende samt 12 sviller pr. 10 m, svilledimensjoner som for kl. III bestemt. Ved det forutsatte akseltryk av 7 ton skulde der opsta en rimelig paakkjending i skinnene.

En lettere overbygning end ovenfor nævnt vil neppe være anbefalelsesværdig, idet den økning i vedlikeholdsarbeidet, som vilde følge herav neppe vilde staa i rime-

Grubernes Sprængstoffabriker A/s

OSLO - RAADHUSGT. 2 - TELEFON 25 617 - TELEGR.ADR. „LYNIT“

LYNIT

er det kraftigste og
bedste sikkerhets-
sprængstof paa markedet.
Anbefales til fjeld-
sprængning, stenkus-
ning uten boring,
jordsprængning, o. s. v.

WOLF & JANSON A/s, OSLO

Etabl. 1879

Enerepræsentanter for:

RÖHREN - VERBAND G.m.b.H., Düsseldorf:

Stål- og Smijernsrør optil 15" Ø.

MANNESMANNRÖHREN - WERKE, Düsseldorf:

Specialrør i Stål, Rørslanger m. v.

BOPP & REUTHER - MANNHEIM, WALDHOF:

Armatur og Vannmålere.

Telegr.adr: „Wolfram“

Telef.: 12131

12421

10108

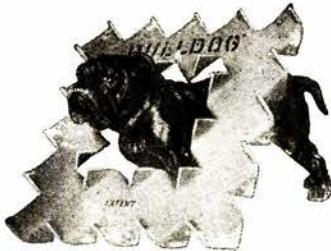
A/s STAALAGENTUR, OSLO

Enerepræsentanter for:

„COLUMETA“, Luxemburg

Jern og Stål

bl. a. „Rothe Erde“ - jernspunnvegg

Ny Tømmermands-Lærebok gratis

med alle slags opplysninger om utførelse av moderne BULLDOG tømmerkonstruktioner samt nyttige tabeller over bolter og stopskiver. BULLDOG staal-tandplater er brukt i praktisk talt alle store træbygverk hertillands i de sidste fem aar og titusener store og smaa bygninger er sammenføjet med BULLDOG, saasom laaver, lagerhus, broer, kaier, sagbruk, ledningsmaster o.s.v. BULLDOG sparar arbeide, materialer, tid og penger og er derfor blit verdens mest utbredte træforbindere. BULLDOG er norsk konstruktion og norsk arbeide. Jernvarehandlerne har BULLDOG. Læreboken sendes gratis og franko ved omgaaende indsendelse av nedenstaande seddel til enefabrikanten av BULLDOG: O. Theodorsen, Bygningsingeniør, Kirkegaten 8, Oslo. Tlf. 26127.

Navn _____

Adresse _____

(Skriv tydelig navn og adresse)

SIKA

tilsat mørtel og beton gir følgende egenskaper:

1. Avbindingstiden kan paa *forhaand* fastsættes fra *momentan* til normal avbinding.
2. Alle fastheter øker betragtelig.
3. Krympning under avbinding og hærdning *bortfalder*.
4. Motstaar indtil 20 atm. vandtryk.
5. Gjør det mulig at støpe og pusse i rendende vand og under sterkt vandtryk uten utvaskning av cementen.
6. Beskytter betonen mot skadelige indvirkninger av sulfat-, gips-, kulsyre og humussyreholdigt vand samt sjøvand.

Representant for Norge:

Ingénør Harald Henschien,

M. N. I. F.

Oslo, Raadhusgt. 28.

Telefon 24736.

*Utfører alleslags isolations- og tætningsarbeider
for reparationer og nybyg.*

STAALSTØPEGODS

PLATER OG BOLT
AV
KOBBER OG MESSING

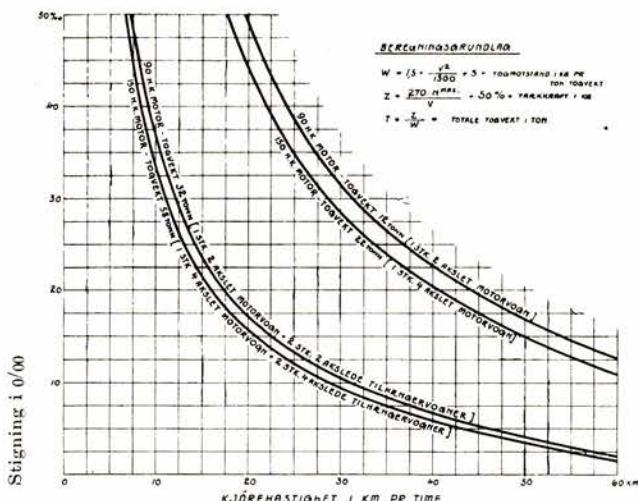
**Alf Bjercke's
FERNISSER**

Grafisk oversikt «E».

MOTOR-TOG

(Eksplosjons-motor med direkte kraftoverføring.)

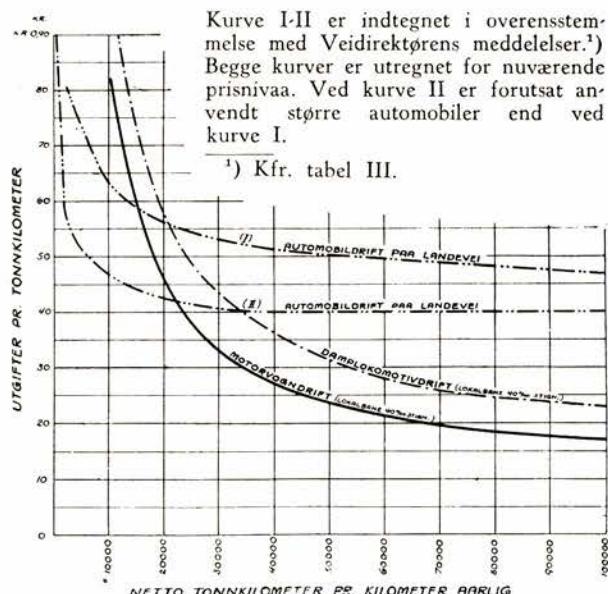
Kjørehastighet i stigninger.

Grafisk oversikt «G».

MOTOR-GODSTOG

Transportomkostninger ved godsbefordring.

lig forhold til de opnaadde øieblikkelige besparelser i anlægsomkostningene.

Hva forøvrig angaaer motorvognbanenes *utstyr i sin almindelighet* saa har man gaat ut fra at de under hensyntagen til at de maa forutsættes alene at komme til anvendelse som sidebaner og lokale baner av mindre fremtrædende betydning blir at utstyret paa enklest mulig maate saavel hvad angaaer planering og masseutskifting som stasjonsutstyr, bygninger, platformer osv. og veikrysninger bør gjennemgaaende føre i plan over lin-

jen uten særskilt bevakning. Ved baner av denne karakter bør der ogsaa bli spørsmål om sløifning av indhegning.

I hosstaaende tabel I er angitt utvalgets forslag til tekniske bestemmelser for motorvognbaner for bredt og smalt spor samt til orientering en sammenstilling av de samme data for en del andre baner.

Som det vil sees har man i denne sammenstilling medtatt saavel bredsporedede som smalsporedede baner. Angaaende *sporvidden* skal utvalget forøvrig bemerket at

Motorvognbane-utvalget 1925.

Tabel I. Tekniske data for banebygning.

Enhet	Utdelgelsesforslag for motorvognbaner		Svensk kommunisjons forslag av 1910				N. S. B. kl. III		Ekebergbanen Sp. 1,435	
	Sp. v. 1,435	Sp. v. 1,067	Type T 1	Type T 2 a	Type T 2 b	Type T 3	Type T 4	Sp. v. 1,435	Sp. v. 1,067	
Skinnevekt pr. m	Kg.	25	20	24,2	21,5	18,4	17,2	13	20-25	17,36-20,5
Svillelængde	M	2,3	1,8	2,4	2,4	2,2	1,5	1,5	2,3	1,8
Største stigning i ret linje	0/0	40	40	17	25	35	25	35	¹ [22]	2 35,8
Minste kurveradius paa fri bane	M	80	50	300	200	200	120	180	90	55,6
Planumsbredde i fylding	"	4,1	3,6	4,8	4,3	3,8	3,6	3,2	4,1	3,6
—»— i jordskjæring	"	4,4-6,5	4,0-6,0	7,3	6,7	6,2	6,0	5,6	4,4-6,5	4,0-6,0
—»— i fjeldskjæring	"	4,4	3,8	4,6	4,5	4,3	3,9	3,6	4,05	3,3
Skjæringsgrøft dybde	"	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3
—»— bundbredde	"	0,3	0,3	0,35	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3
Ballastens kronbredde	"	2,7	2,3	3,0	2,8	2,5	2,0	1,8	2,7	2,3
—»— tykkelse	"	0,4	0,4	0,45	0,4	0,35	0,4	0,35	0,4	0,4
Største lok. akseltryk	Ton	7	7	10	10	8	7	5	—	8
Broene beregnet for akseltryk	"	12	12	18	14	12	12	9	—	—
Forutsat største kjørehastighet Km/t.	40	40	50	40	30	40	30	—	—	18

¹⁾ Valdresbanen.²⁾ Sulitjelmabanen.³⁾ Som for kl. II.

der intet er til hinder for at bygge motorvogner for vort almindelige smale spor og endog med tilnærmet samme effektivitet som for bredt spor. Derimot er der saavidt bekjendt — paa en enkelt undtagelse nær — endnu ikke bygget egentlige motorvogner for mindre sporvidde end 0,891 m og en enkelt fabrikant (Deutsche Werke) har oppgit ikke at ville bygge vogner for mindre sporvidde end 1,0 meter. Man antar dog at der rent konstruktivt set ikke skulde være noget til hinder for at bygge motorvogner ogsaa for mindre sporvidde end 0,891 m.

Det er en kjendsgjerning at planeringsbredden, som er direkte avhengig av sporvidden, øver en forholdsvis mindre indflydelse paa en banes anlægsutgifter. I almindelighet vil forskjellen i anlægsomkostningene ved bredt og smalt spor neppe overstige 10 %. Hos os er det i almindelighet tracéen (kurver og stigninger) som øver den væsentlige indflydelse. Uten særskilte beregninger av de enkelte projekter kan man selvsagt ikke angi helt påalidelige tal til belysning av dette forhold. Imidlertid har man ment at det kan ha sin interesse at hitsætte nedenstaaende oversikt som viser hvordan forholdet rent generelt set antaes at stille sig mellem hittil byggede banetyper i middels terræng.

Banetypø	Mindstø radius m	Anlægskapital i procent av		
		Kl. I	Kl. II	Kl. III
Bredt spor kl. I	300	100		
» » II	250	82	100	
» » III	180	62	76	100
Smalt spor 1,067 m	180	58	71	97
» 0,75 »	50	29	35	47

(Baner med 0,75 m sporvidde er medtatt for at vise hvilken indflydelse kurveradien øver paa anlægsutgiftene).

Utvælget har forøvrig tænkt sig at der i de videre drøftelser om anlæg av motorvognbaner i første række vil bli spørsmål om anvendelse av normalt (bredt) spor i tilknytning til vort øvrige jernbanenet. Imidlertid turde ogsaa det almindelige smale spor med 1,067 m sporvidde, særlig paa grund av den forsatte mindre kurveradius faa sin berettigelse under specielle forhold. Derimot har utvælget i det efterfølgende set bort fra de mindre sporvidder. Vel er det saa at der intet væsentlig skulde være til hinder for at bygge motorvogner for sporvidder helt ned til 0,75 m, men da der ved saadanne baner ikke bør anvendes mindre kurveradier end for det almindelige smale spor (50 m) vil der neppe kunne gjøres regning paa at besparelsen ved disse mindre sporvidder vil staa i rimelig forhold til hvad banene taper i effektivitet.

Man har likeledes set bort fra det saakaldte «Railroad» system — vognparken løpende paa et let (decauville-) spor trukket av en traktor, hvis drivhjul gaar paa planeringen — som neppe egner sig under vore klimatiske forhold.

For motorvognbaner som for jernbaner forøvrig gjælder selvfolgelig at banens ydeevne og økonomi er i høi grad avhængig av banens tracé og at der ved valg av denne maas sees hen til saavel anlægs- som driftsomkostninger. Den tracé som gir sammenlagt de minste anlægsomkostninger og driftsomkostninger kapitalisert, vil fra et økonomisk synspunkt være den riktige.

Naar utvælget har faat i opdrag at uttale sig om muligheten av billigere utstyr for jernbaner saavel med hensyn til tracering som under- og overbygning under forutsætning av benytelse av motorvogner, vilde det vært av betydelig interesse ved et eller flere eksempler at kunne gjøre direkte sammenligning mellem projekter beregnet for dampdrift og motordrift og saaledes kunne belægge uttalelsen med tal. Hertil kræves imidlertid forarbeider og planbehandlinger med efterfølgende beregninger som utvælget ikke har hat anledning til at foreta.

Utvælget henviser herom til uttalelser av en i Sverige i sin tid nedsat kommisjon til utredning av spørsmålet om tekniske bestemmelser ved jernbaner, som bl. a. omfatter approksimativt beregnede anlægsomkostninger ved forskjellige banetyper (tabel II). Til grund for disse beregninger sees at foreligge nøyaktige undersøkelser i forskjellige deler av landet.

Utvælget uttaler herom at det bl. a. fremgaar at selve anlægsomkostningene ved underbygningen (planeringsarbeidene) i tungt terræng gjennemsnitlig utgjør ca. 50 % av de samlede anlægsomkostninger (eksklusiv rullende materiel), mens de ved let terræng kun utgjør ca. 25 %. Men hvad der er særlig iøjnefaldende og forøvrig naturlig, er de forholdsvis store besparelser som opnaaes i anlægsutgiftene ved de sterke stigninger og skarpere kurver.

Det vil saaledes sees at saavel underbygningens kostende som de samlede anlægsutgifter (ekskl. rullende materiel) ved type T 2 b gjennemsnitlig er ca. 40 % mindre end ved type T 1.

Oversikten turde tillike gi en antydning av hvad omkostningene med den tids prisforhold og under lignende forhold forøvrig gjennemsnitlig vil andra til ved en motorvognbane med et teknisk utstyr som det av utvælget foran antydede, idet det av tabellene vil sees at forslaget til motorvognbane for bredt spor i alt væsentlig falder sammen med type T 2 b, naar der bortsees fra minste kurveradius, som av utvælget er sat til 80 m mot 200 m ved det svenske forslag for lokomotivbanen, hvilket vil kunne betinge en betydelig reduksjon i anlægsomkostningene.

Driftsberegninger.

Til belysning av spørsmålet om hvordan transportomkostningene stiller sig ved godstrafik paa billige lokalbaner sammenlignet med automobil drift paa landevei,

Bruk cement fra

A/s Norsk Portland Cementkontor

„Like god som den norske“ heter det gjerne naar et andet
merke skal fremhæves.

Kjøp den gode saa er De sikker, den er desuten norsk

OSCAR LARGE

INGENIØR

BYGNINGSTEKNISK KONSULENT

Ø. Slotsgate 15, Oslo

Telefon 23137

GRUNDBORINGER

for boliger, fabrikker, kaianlæg
o. lign.

Aluminium kabler Staal-Aluminium kabler

Det bedste og billigste ledningsmateriel

Anerkjendt av alle autoriteter

Vi projekterer og bygger komplette kraftledninger
Kurante dimensioner føres paa lager

Forlang priser og oplysninger

Aktieselskapet

Norsk Aluminium Company

Hovedkontor: HØYANGER

Sekretariat og Direktion: OSLO

Aluminium skal være
i generasjoner.
Akkurat som de gamle kobber-
kjeler.

Aluminium og aluminium kan være
to helt forskjellige ting. Den gode
aluminium er omrent rent metall,
den daarlige aluminium er uren og
ofte blandet med mindreverdige
metaller.

Når husmoren kjøper en alumi-
numvare hender det dessverre sær-
deles ofte at de ser på prisbilligheten
i første rekke. De undersøker ikke
fabrikvens varemerke og ser ikke etter om
eller kjede ser glimrende påstemp-
let. At en aluminium kasserolle
nok for dem. Derfor har også man-
ge husmødre skuffelser ut er ofte
må en sådan mindreverdig vare bort-
kastes som ubrukelig.

Dertil kommer at man ikke alltid
kan være sikker på at ikke uren
aluminium inneholder skadelige le-

HØYANG

ALUMINIUM

VARIG

HØYANG

geringer, som ødelegger maten og
endog kan være sundhetsfarlige. Og
kastet store partier av dårlige og
tynne utenlandske aluminium-hus-
holdningsartikler på vårt hjemlige
marked til fortengsel for vår egen
industri. En virkelig god aluminium-
artikkel skal være laget av ren alu-
minium og av solid godstykke. Før
i tiden kjøpte man en kobberkjede
eller et kobberkar, som varte i gene-
rasjoner. En virkelig god vare i gene-
rasjoner skal være like god vare i alu-
minium. En virkelig god vare i alu-
minium i form av blokker ned til
fabrikken i Høyanger kommer den rå
aluminium i form av blanke plater og de
valses ut til speilblanke plater og de
disse lages de forskjellige hushold-
ningsgjenstander. Ingen gjenstand
går ut fra fabrikken. Ingen gjenstand
det aller nøyaktigste uten at den spå-
Den betryggelse som ligger i en så-
dan vare og gedigne utførelse bør
våre norske husmødre sette pris på
og benytte i størst mulig utstrek-
ning.

NORSK

Dagbladet 1/2 1926.

Tabel II. Sammenstilling av approksimativt beregnede anleggskosninger for dels hovedbane av indlandsbanetype, dels biberne av sekundær- eller tertærbanetype med 1,435 og 0,891 m sporvidde

Jernbaner																			
Med 1,435 m sporvidde																			
Hovedbane av indlandsbanetype	Type T 1 17 0/60 R = 300			Type T 2a 25 0/60. R = 200			Type T 2b 35 0/60. R = 200			Type T 3 25 0/60. R = 300									
	Let terr.	Middel tungt terr.	Tungt terr.	Let terr.	Middel tungt terr.	Tungt terr.	Let terr.	Middel tungt terr.	Tungt terr.	35 0/60. R = 120									
Kr. pr. km	Kr. pr. km	Kr. pr. km	Kr. pr. km	Kr. pr. km	Kr. pr. km	Kr. pr. km	Kr. pr. km	Kr. pr. km	Kr. pr. km	Kr. pr. km									
Planeringsarbeider	16 400	35 900	77 000	12 000	22 300	46 200	8 000	16 000	33 200	8 600	14 000	23 900	8 500	14 300	29 100	6 700	8 400	18 200	
Stikrende og mindre broer ¹⁾	6 400	7 000	13 400	4 000	5 500	8 500	3 500	4 200	6 000	3 400	3 700	4 700	4 400	4 400	5 100	3 200	3 300	4 800	
Veikryssninger og veiområlinger	2 200	3 500	4 500	1 000	2 400	2 900	800	1 000	1 200	700	700	900	1 000	1 000	1 200	700	700	900	
Overbygning	20 300	13 800	4 000	13 800	12 680	2 500	1 000	1 000	10 060	9 560	3 000	1 000	1 000	1 000	1 000	2 300	7 420	—	—
Stasjoner	8 200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Strømcel	1 050	1 000	1 000	1 000	1 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Telegraf og signaler	300	33 900	33 900	220	22 045	220	20 425	20 425	220	15 305	220	16 980	16 980	220	12 390	12 390	12 390	12 390	12 390
Vokterboliger	1 900	—	—	—	1 300	1 300	—	—	600	—	1 300	—	—	—	—	—	—	—	—
Inventar	250	—	—	—	225	225	—	—	225	—	200	—	200	—	200	—	—	—	—
Ekspropriasjon og uthempestatning	1 900	—	—	—	1 500	1 500	1 500	1 500	1 700	1 700	1 700	1 700	1 700	1 700	1 700	1 700	1 700	1 700	1 700
Administrasjon ²⁾	10 000	13 700	21 900	5 955	4 775	6 375	9 175	3 395	4 095	5 195	4 620	5 520	7 620	2 710	3 010	4 310	—	—	—
Sum omkostninger ekskl. rull. matr. ³⁾	68 900	94 000	150 700	45 000	60 000	90 000	37 500	48 000	70 000	31 400	37 800	50 000	35 500	42 200	60 000	25 700	27 800	40 600	—

¹⁾ For større broer maa gjøres særlig tillæg.

²⁾ For hovedbanetype er administr. beregnet til ca. 17 %, for type T1, T2a og T3 til ca. 15 % og for type T2b og T4 til 12 % av foranstaende omkostning.

³⁾ Omkostningene ved rullende matr. er saa beroende av hver banes lengde og den trafik som kan paaregnes, at et visst beløp pr. km bane for hver enkelt type vanskelig kan angis.

er opstillet beregninger for forskjellige transportmængder (fra 10 000 til 100 000 netto tonkm pr. km bane pr. aar), beregnet saavel for motordrift som for dampdrift. Resultatene er optegnet grafisk paa oversikt G, hvorpaa tillike er indtegnet i 2 alternativer de tilsvarende kurver for automobildrift utregnet av Veidirektøren, idet der ved alt. 2 er forutsat anvendt større automobiler end ved alt. 1.

Man har samtidig foretatt utregning av utgiften pr. personkm saavel for motordrift som for dampdrift paa lokalbaner.

Ved disse beregninger, hvorav slutresultatene er sammenstillet i tabel III, og som er helt generelle og naturligvis kun kan bli tilnærmede, er alle utgifter medtatt, ogsaa forrentning og amortisasjon av anlæg og rullende materiel.

Tabel III. Utgifter i kr. paa lokalbaner med 40% maks. stigning.

		Netto ton gods pr. km bane pr. aar . .	10 000	15 000	20 000	30 000	40 000	50 000	75 000	100 000
Godstrafikk med motor-gods- vogn/tog	Utgifter ekskl. forrentning og amortisasjon: pr. netto tonkm	0,34	0,27	0,20	0,16	0,14	0,13	0,11	0,10	
	Utgifter inkl. forrentning og amortisasjon: pr. netto tonkm	0,82	0,60	0,45	0,33	0,27	0,24	0,19	0,17	
Damplokomotiv/tog	Utgifter ekskl. forrentning og amortisasjon: pr. netto tonkm	0,44	0,30	0,27	0,21	0,18	0,17	0,14	0,14	
	Utgifter inkl. forrentning og amortisasjon: pr. netto tonkm	1,07	0,72	0,59	0,43	0,37	0,31	0,25	0,23	
Personkm pr. km bane pr. aar		17 500	26 300	32 800	50 300	65 600	83 100	122 500	164 000	
Persontrafikk med motor-person- vogn/tog	Utgifter ekskl. forrentning og amortisasjon: pr. personkm	0,14	0,11	0,09	0,07	0,06	0,06	0,05	0,05	
	Utgifter inkl. forrentning og amortisasjon: pr. personkm	0,32	0,24	0,19	0,14	0,12	0,10	0,09	0,08	
Damploko- motiv/tog	Utgifter ekskl. forrentning og amortisasjon: pr. personkm	0,15	0,10	0,11	0,07	0,07	0,06	0,06	0,05	
	Utgifter inkl. forrentning og amortisasjon: pr. personkm	0,39	0,26	0,24	0,16	0,14	0,12	0,10	0,09	

Av oversikt G vil sees at automobilene er lokalbanene overlegne hvad transportomkostninger angaaer naar det dreier sig om mindre transportmængder (indtil 20 000 til 30 000 netto tonkm pr. km aarlig). Ved større transportmængder viser oversikten det omvendte forhold. Her er da set bort fra mulige specielle forhold som kan begunstige automobildriften, t. eks. korte transportlaengder, godset skal indsamles fra et spredt omraade osv. Paa den anden side maa det erindres at beregningen for lokalbaner er foretatt for en maksimal stigning av 40%, altsaa under et for denne meget ugunstig forhold i driftsøkonomisk henseende.

Utvalget vil uttrykkelig fremholde at de foretatte beregninger kun er tilnærmede, da man endnu ikke har tilstrækkelig erfaringstal fra motorvogndriften at støtte sig til, men man mener dog at resultatene gir et nogenlunde riktig bilde av forholdene.

Konklusjon.

Utvalget vil sluttelig ha uttalt at man har behandlet denne sak under følelsen av at motorvognindustrien endnu er under sterk utvikling. Rigtignok er som tidli-

gere nævnt motorvogne av forskjellige typer anvendt i utlandet helt siden midten av forrige aarhundrede, men det er at bemerke at den type som nu regnes at være den seirende, nemlig eksplosjons-mekaniske motorvogne, er av forholdsvis ny datum, og med den rivende utvikling for gie som eksplosjonsmotorteknikken har undergaat i de seneste aar kan man ikke sies endnu paa langt nær at ha samlet uttømmende erfaring paa dette omraade, og utviklingen fortsætter fremdeles. Fra vore hjemlige forhold har vi meget liten erfaring, og det maa etter erindres at den erfaring som man i det hele tat har opnaad, foreligger fra drift paa baner som er bygget for andre transportmidler, mens der saavidt utvalget bekjendt ikke kan pekes paa noget anlæg som helt er bygget for motorvogndrift og med det specielle formaal at utnytte disse vogners egenskaper.

Motorvognene vil utvilsomt efterhvert tilkjæmpe sig en stadig bredere plass i jernbanetrafikken, og selv paa det utviklingstrin hvorpaa motorvognindustrien nu staar, anser utvalget det ikke tvilsomt at der under visse forhold vil kunne bygges motorvognbaner med økonomisk fordel. Utvalget nærer saaledes ingen betenkelskap ved

E. FRIIS HANSEN

A G E N T

EXPORT & IMPORT

TELEGRAMADRESSE: „FREEDOM OSLO“
ANDRESENS & BERGENS KREDITBANK A/S
TELEFON 22 505

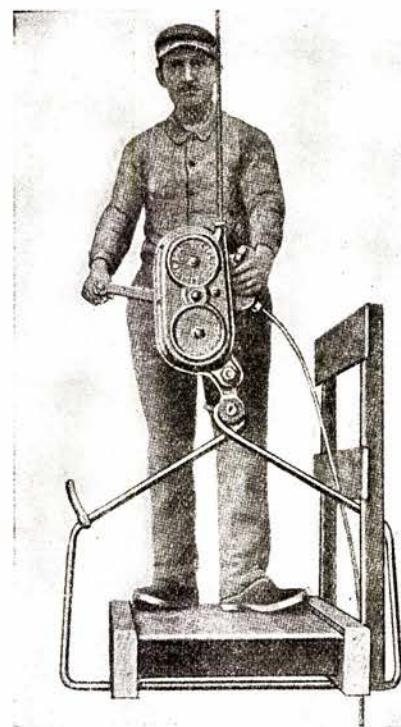
OSLO, Poststemplets datum.

Kirkegaten 14/16/18

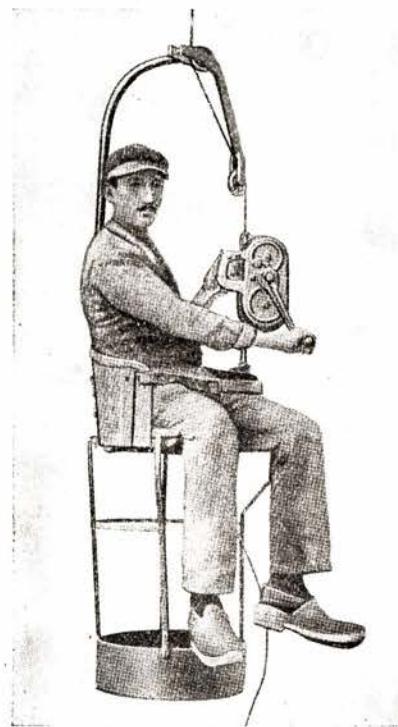
N Y T H E I S E A P P A R A T. SELVLØFTER „GRATTE-CIEL“.

Praktisk verktøi for entreprenører, malere, murere, blikkenslagere, etc.

DE ved malerarbeide, reparations- eller pudesarbeide paa en *husfacade*, en *fabrikskorsten*, en *bro*, et *skib* eller lignende almindelig anvendte hængestilladser — «baadsmandsstolen» for én mand og en plankelem for to mand — manøvreres i almindelighet, op eller ned, den første med et, den anden med to par taugtaljer. Ved det for pudesarbeider paa ikke særlig høie bygverk almindelig benyttede «patentstillads» heises eller fires ogsaa selve stilladsgulvet med taugtaljer. Ved disse flerskaarne taljer blir taugverket langt, det er utsat for at beskadiges under transporten og bruken, det angripes av kalk og syrer, det slites og svækkes efterhaanden ogsaa ved raate, uten at man altid blir opmerksom paa skaden i tide. Tampons fæste, som jo bør være sikkert, maa for den mindste bevægelse op eller ned løses forsiktig og etter fastgjøres omhyggelig. Ved et lidt høiere hus blir det for arbeideren altid meget at slæpe med sig, og manøvreringen av blokker og taugverk fra taket og ned paa bakken eller omvendt er forbundet med meget besvær.

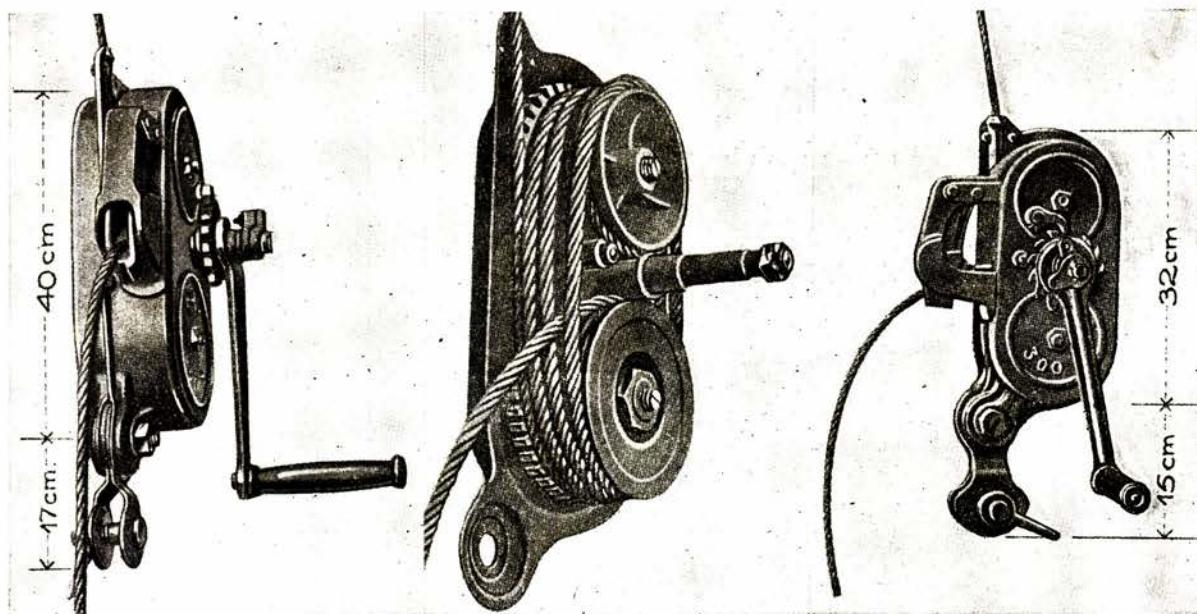
Selvløfter no. 1. For hængestillads.

Selvløfter no. 2. For gondol.

For at undgaa disse ulemper har et *fransk firma* konstruert og i ind- og utland faat patent paa den lille *vinneindretning* som ovenfor er illustrert i bruk. Den fabrikeres i to forskjellige størrelser, nr. 1. for 500 kg.'s belastning (2 mand med verktøi paa en plankelem),

og nr. 2. for 300 kg.'s belastning (en mand med gondol og verktøi), og har nu *gjennem fire aar* været uteksperimentert og noe prøvet, saavel hvad valg av materiale, manøvrering som sikkerhet angaa.

Selvløfter no. 1. For hængestillads.
Bæreevne 500 kg.

Selvløfter no. 2. For gondol.
Bæreevne 300 kg.

Som det av hosstaaende illustrationer fremgaar, *rulles* bærekabelen, bedste sort staalwire (silkewire), op paa valser ikke alene under heisning, men ogsaa under fyring, saaledes at ingen glidning (sluring) finder sted. Herved blir friktionen ubetydelig og kabelen faar stor varighet. Dens normale længde er 30 m. og den er i øvre ende forsynet med en solid krok. De bevægelige maskinidele er solid indkapslet saa de ikke let kan beskadiges. Smøring (med olje) finder sted gjennem 3 smørehul og det er al den pas apparatet trænger. Det er forsynet med tre automatiske sikringer: En indvendig spærrehake, en utvendig spærrehjulbremse og haandtagklemmen hvorigjennem kabelen løper (sikkerhetshaandtaket). Spærrehjulbremsen virker i samme øieblik som sveiven slippes. Gondolen er indrettet saaledes at arbeideren efter behag kan sitte eller staa under sit arbeide og han er i begge tilfælde helt fri i sine bevægelser. Verktøiet faar ogsaa plads i gondolen.

Bruken, som er let og liketil, vil med tilstrækkelig tydelighet fremgaa af illustrationerne, hvorfor her kun skal henvises til vedheftede korte bruksanvisning.

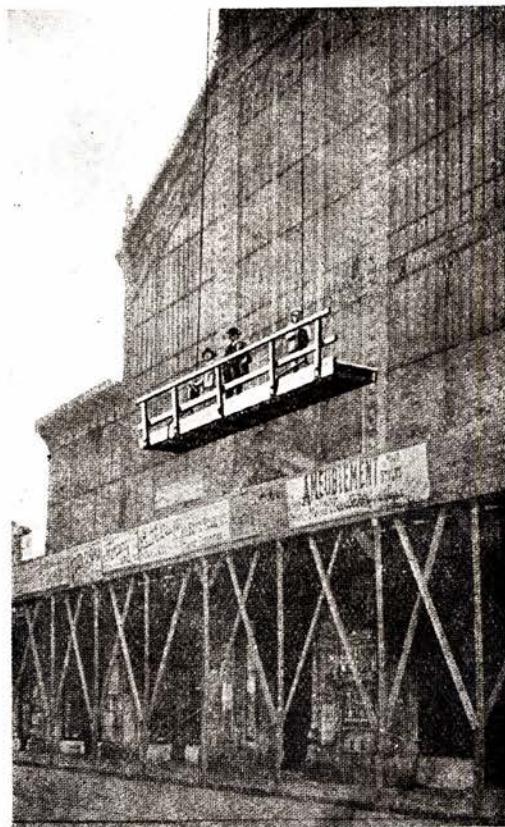
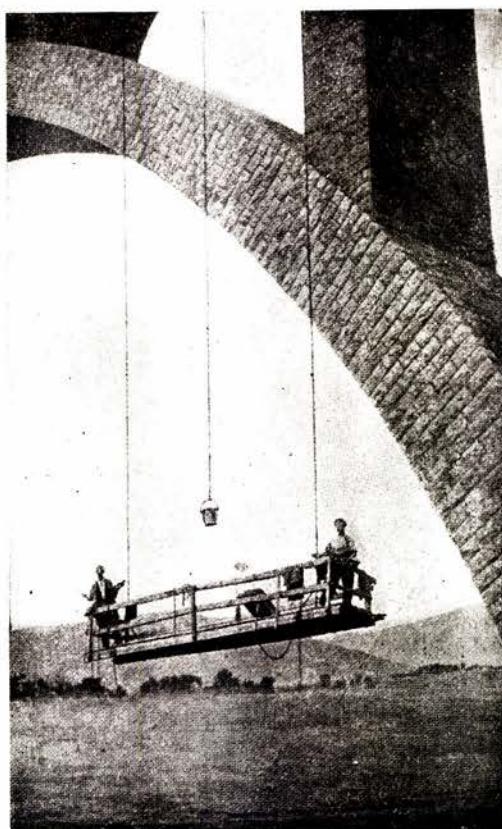
Den for apparaterne forutsatte maksimale belastning, 500 og 300 kg., findes stemplet paa kapselen. Kabelene har en diameter av ca. 11 mm. og 8 mm. med en brudbelastning av ca. 4400 kg. og 2700 kg. resp. for selvløfter nr. 1. og nr. 2. Hvert apparat blir omhyggelig prøvet før det sendes fra fabrikken.

Hensigtsmæssig anbragt kan «selvløfteren» ogsaa brukes som et almindelig heiseapparat og en mand løfte indtil resp. 500 eller 300 kg.

Selvløfter nr. 1. veier 30 kg. og nr. 2. 18 kg., incl. kabel. Gondolen veier 20 kg.

Prisen for selvløfter **nr. 1** incl. kabel (500 kg.'s belastning) er **kr. 260.—**, leveret f.o.b. Oslo.

Prisen for selvløfter **nr. 2** incl. kabel (300 kg.'s belastning) er **kr. 210.—**, leveret f.o.b. Oslo.

Originalgondolen, der er av jern, meget solid og helt uteksperimenteret, koster **kr. 110.—**, leveret f. o. b. Oslo.

I mange tilfælde vil man dog kunne greie sig med en enklere stol, som man selv kan forarbeide eventuelt i det væsentlige af træ.

BRUKSANVISNING FOR SELVLØFTEREN „GRATTE-CIEL“

Naar man skal op, dreies sveiven forover som viseren paa et ur. Naar man skal ned, dreies sveiven tilbake. Hvis man under nedfiringen merker en bremsning eller stans, maa sveivningen ikke forceres, men sveiven gives et let slag forover og sikkerhedshaandtaket klemmes godt til, hvorved sveiven frigjøres.

Spærrehulshaken maa aldri løftes op.

Sikkerhedshaandtaket maa ikke paa nogen maate stænges.

Lad kabelen altid hænge normalt ned.

Akselenes lagere holdes godt smurt.

*E. FRIIS HANSEN,
KIRKEGATEN 14/16/18, OSLO.*

at anbefale at dette skridt taes allerede nu, idet den tracé som vælges paa grundlag av motorvognindustriens nuværende stilling, selvsagt vil bli fuldt tjenlig ogsaa for en videre utviklet motorvogn. Det er kun spørsmål om man vil opnaa end større fordeler ved at avvente de forbedringer som der synes at være al grund til at imøtestå i en ikke fjern fremtid.

Utvalget vil videre peke paa at man ved at tracé nye baner under hensyntagen til det nu sterkt aktuelle

spørsmål om elektrisk drift tillike vil faa en tracé som passer for motorvogns drift, og det spørsmål vil da trænge sig frem hvorvidt ikke forholdene gjør det hensiktsmæssig som et overgangsstadium at trafikere en for elektrisk drift tracé bane med motorvogner og utsætte med bygning af kontaktledning og anskaffelse av det kostbare elektriske rullende materiel indtil motorvognenes ydeevne er sprængt.

UTMURING AV ORKLA TUNNEL

Dovrebanen, ca. 101 km fra Trondhjem, 418 m o. h.

I det væsentlige efter en rapport avgitt av avdelingsingeniør Sverre Møller den 7. novbr. 1918.

Orkla tunnel er 765 m lang. Bergarten er en meget haard og veirbestandig gabbro uten regelmæssig lagdeling. Fjeldet laa ved nordre indslag i dagen og dets beliggenhet ved sørre indslag blev let fastslaaet ved boringer.

Som længdeprofil pål 4775—4870 (side 40) viser, var der efter hele terrænets bygning liten sandsynlighed for at fjeldet skulde forsvinde inde i tunnelen 25—30 m under det naturlige terræng. — Større fordypninger i fjeldmassen maatte dog formodes at ligge under myren pål 4830—4840.

Ved foretatte boringer kom man imidlertid ikke længer ned i myren end maksimum 12 m. Grunden blev da saa fast og opfyldt med store blokker at boret stoppet og boringen maatte indstilles. Utenfor myren kom man ikke mere end 5 m ned. Jordlaget er en moræne. —

Tunneldrift.

Tunnelen blev drevet med haandboring fra begge ender. Der observertes intet usædvanlig før i september 1913, da der gik hul i taket ved stuffen i sørre ende, ca. pål 4857, hvor endel vand og fin sand strømmet ind. Inddriften nordfra var da ved pål 4813. Hullet dækkes straks av en i massen liggende rullestenblok, og større ulempor blev derved forebygget. Aapningen blev derefter foreløbig avstemplet.

Der blev nu foretatt boringer i tak og vægger fra «stuffen» og bakover, uten at det lykkedes at faa «gjennemslag», d. v. s. naa gjennem fjeldet til de løse masser.

Man gik saa frem med en *bundstoll* — *undersøkelsessstoll* — gjennem midten av profilet samt foretok boringar opover og til sidene efterhvert som stollen blev drevet frem. Paa grundlag av disse boringar blev saa stollen utvidet saa meget som man fandt forsvarlig av hensyn til det overliggende fjelds tykkelse.

Paa denne maate fik man en stoll med takhøide omtrent som «længdesnit pr. 5. november 1915» (se side

40) viser. Fjeldet skulde efter boringene indenfra ligge som den øverste strekede linje angir, hvor denne ikke falder sammen med den helt optrukne.

Da stollen hadde passert pål 4852 opnaades ikke «gjennemslag» i prøvehullene og fra pål 4851 blev saa tunnelen drevet videre med fuldt profil til gjennemslaget pål 4838 vaaren 1915.

Utmuringen.

Efterat bundstollen var drevet gjennem det farlige parti, blev forskjellige alternativer for tunnelens endelige føring overvejet. Man blev staaende ved at bibeholde tunnelaksen saavel i horisontal som i vertikalplan og ta vanskelighetene ved en stempling gjennem partiet med det løse, tildels flytende masser.

Der blev saa i mai 1915 utarbeidet et forslag til utmuring. Dette forutsatte 0,5 m hvælv paa hele strækningen og var forøvrig bygget paa det boringsprofil, som viste tilstrækkelig fjeld over partiet ved 4852. (Se tegn. side 40).

Fremgangsmaaten var i korthet følgende:

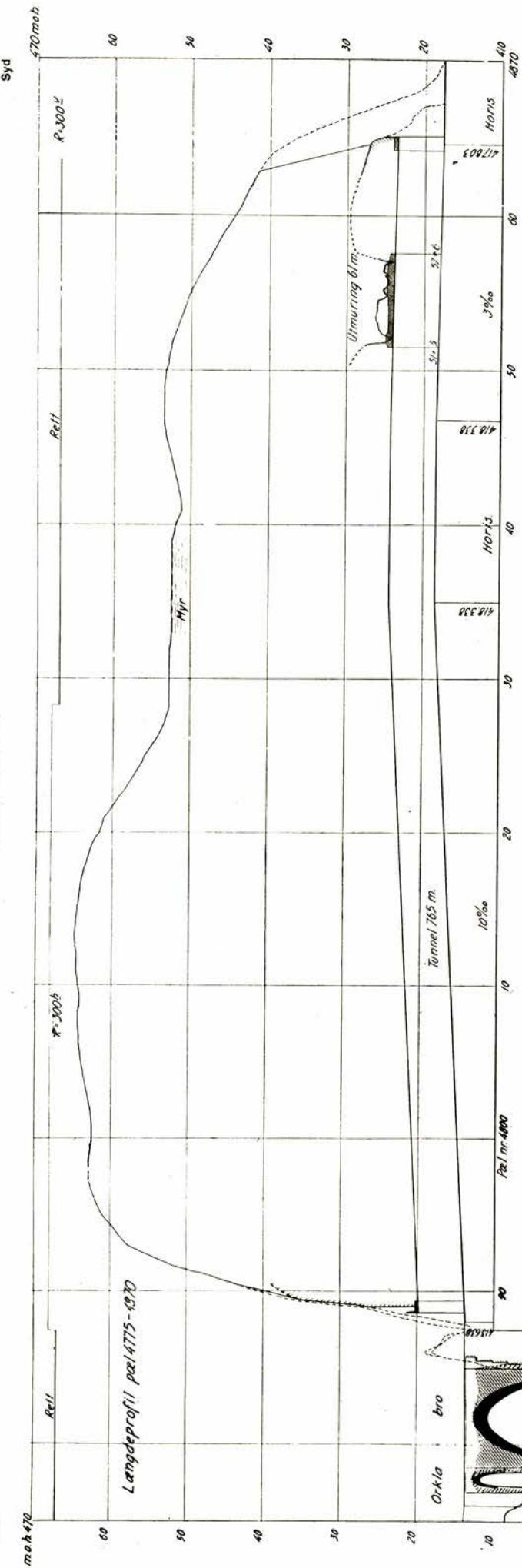
Fra pål 4852 til pål 4854 forutsattes utvidelse til fuldt profil med muring av vederlager og hvælv etterhvert som utvidelsen skred frem. Fra pål 4854 og sydover forutsattes først utvidelse for vederlagene med efterfølgende muring av disse. Derefter takutvidelse med avstempling og overhvælvning. For avstemplingens vedkommende var forutsat den almindelige metode i «svømmende berg» med stemplingsbukker i 0,60 m avstand og spunting fra stemplingsbukkene.

Arbeidet igangsatte etter denne plan og utvidelsen i taket paabegyndtes ved 4852. Da profilhøiden var naad gik der imidlertid hul i taket, hvor der efter boringene skulde være 2 m fjeld og der dannet sig i en fart en stor sandkegle helt op til taket.

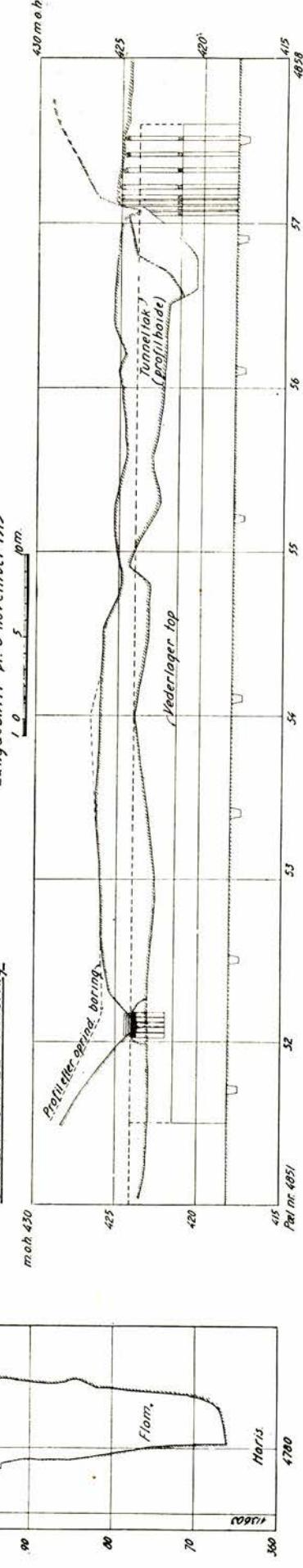
Utvidelse i taket maatte derefter stoppes. En midlertidig stempling blev anbragt og supplerende boringar etterhaanden foretatt.

Orkla tunnel.

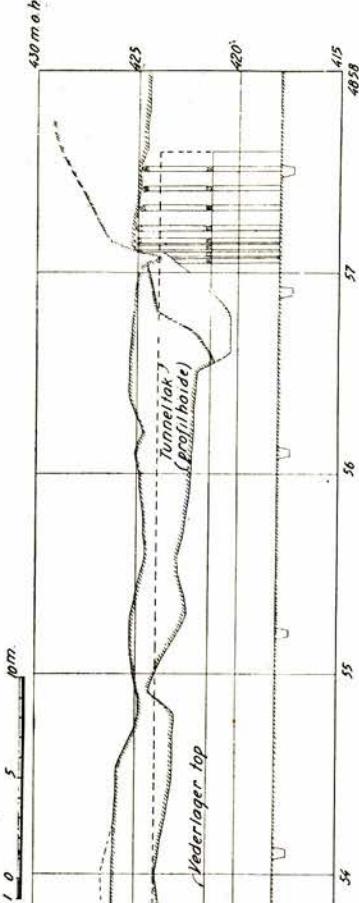
LÆNGDEPROFIL

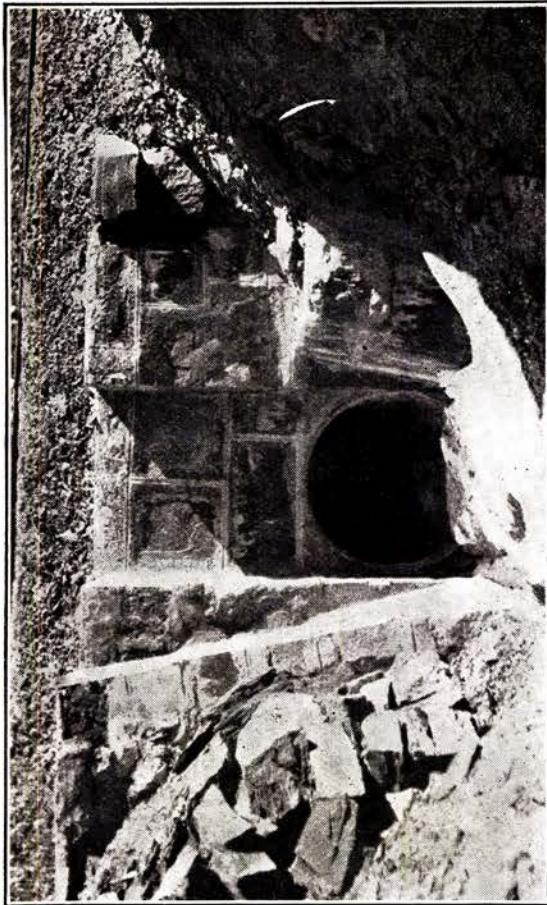

ORKLA TUNNEL Utmuring.

Langdesnitt pr. 5 november 1915

ARMCO STIKRENDER

Kræver intet vedlikehold. Ødelægges ikke af frost. Knækker ikke i bløt grund. Kan flyttes.

Er utført av rent jern (max. 0,16 pct. forurensninger) og er derfor de mest rustmotstandsdygtige av eksisterende „metal culverts“.

Er mange gange lettere end beton og stenrender, og er derfor hurtigere og levintere at lægge — de trænger ikke reparation og er følgelig billigere end disse.

PROV DEM!

Western Pacific har nu over 23 000 m. i bruk.

Anmod om utførlige oplysninger hos:

A/s G. HARTMANN

OSLO

A/s C. GEIJER & CO.

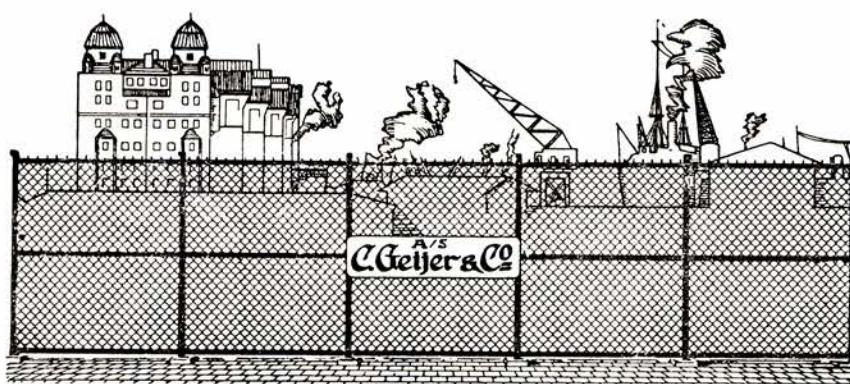
STENERSGT. 9
OSLO

GJÆRDER

for

Haver, Villaer,
Fabrikker,

SKOG
OG MARK

Telefon: 32035
30803, 33966
32837

OPSTILLES

av de
dygtigste
Montører

Kun
GARANTERT
Arbeide

Vort vældige gjerde rundt Oslo havn 1924.

Herav hadde det $2\frac{1}{2}$ meter høie **fletverksgjærde** som avbildet ovenfor en værdi av ca. 40 000 kr., mens **smidjernsgitteret**, som staar ved Østbanestasjonen, hadde en værdi av ca. 60 000 kr. Det er det største gjerdearbeide som hittil er utført i landet.

De anerkjendte biler

DODGE
BROTHERS
GRAHAM
BROTHERS
MINERVA
RENAULT

føres stadig paa lager

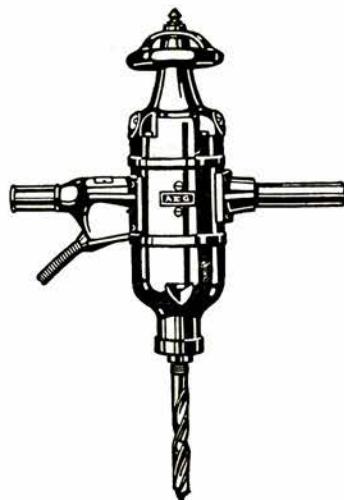
Eneforhandlere:

Aktieselskapet

AUTO
OSLO

Udstillingslokale:
DRAMMENSVEJEN 2

AEG

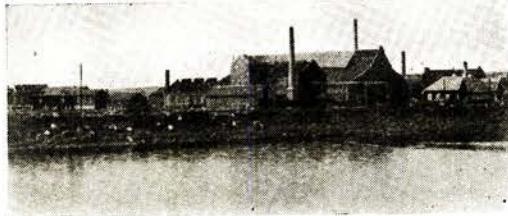

VERKTØIMASKINER

til meget fordeleagtige priser fra
lager og fra fabrik.

STØPEGODS

SMIGODS

A/S THUNES MEK. VERKSTED
A/S HAMAR JERNSTØBERI & MEK. VERKSTED
DAMP-, ELEKTR.- PRESLUFT- OG ILDLØSE
LOKOMOTIVER

PEMCO
PUKSTENSGREP

forhøier arbeidsydelsen og
nedsætter anskaffelsesom-
kostninger ved sin hæn-
dige form og solide utførelse.

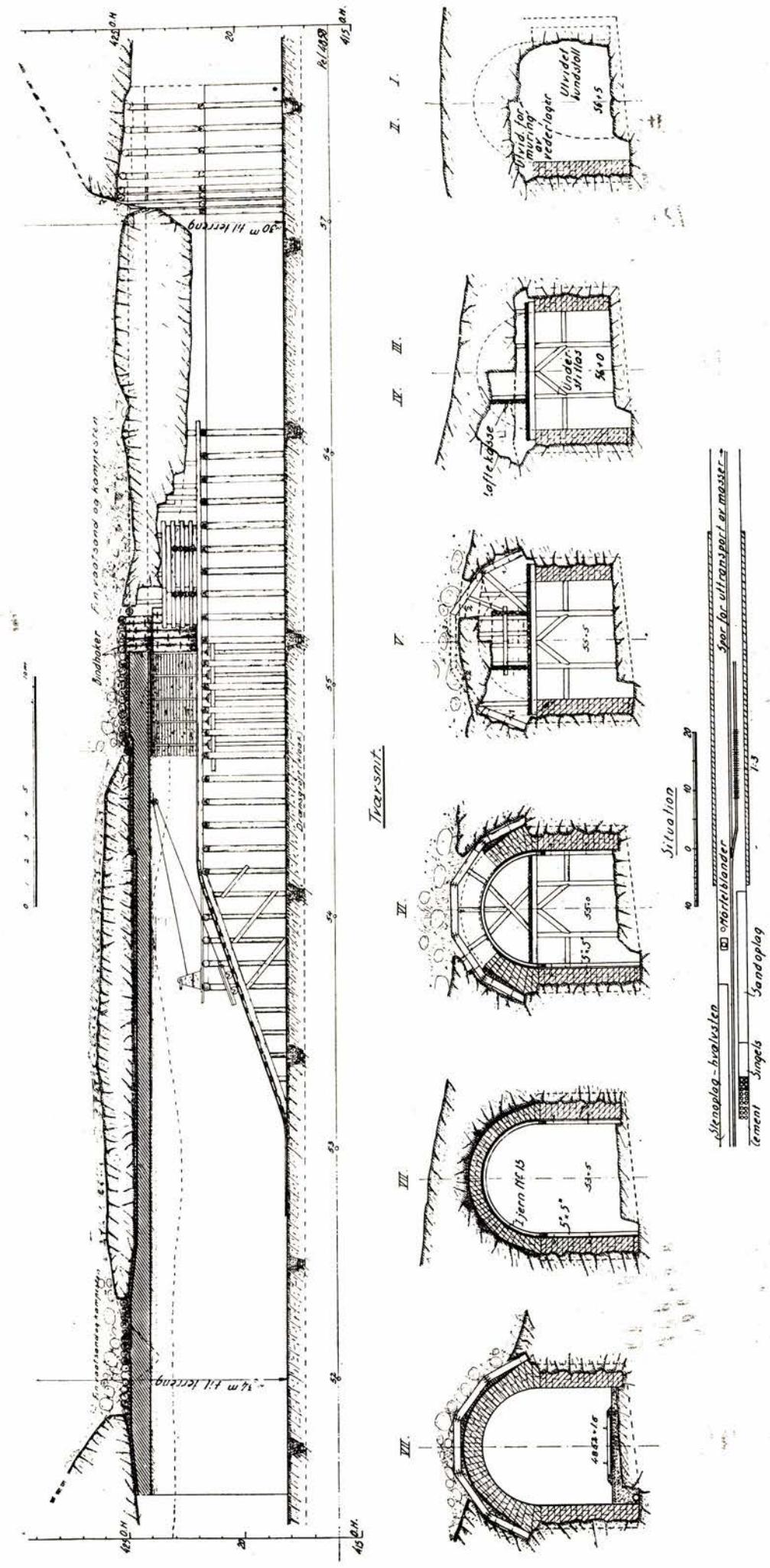
Leveres fra lager!

INGENIØRFORRETNINGEN ATLAS A/S - OSLO

Orkla tunnel.

Utmuring på 4851 + 5 — 4857 + 6.

LÆNGDESNIIT GJENNEM UTMURINGEN

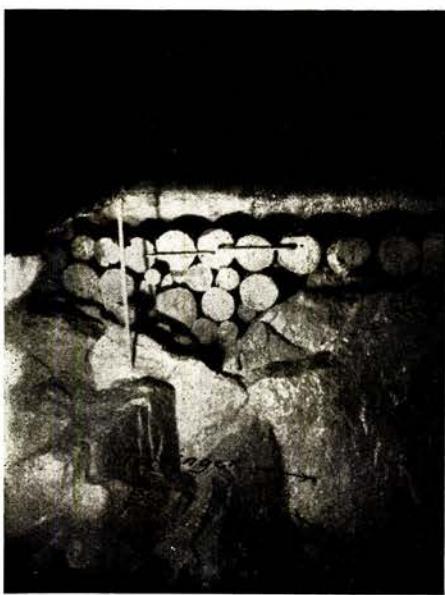

Fig. 1. Stoffen av et avsnit som er under avkiling og stempeling. Rundstempeling og understillas sees ikke paa bildet. --- Man ser tykkelsen av det gjenstaende skal av fjeldet mellom utvidet bundstoll og de løse masser over. Pa begge sider er bundstemplene, som ikke sees paa bildet, anbragt et stykke fremover og avviklingen av fjeldet paagaa med smaa tørninger.

Disse boringene bekræftet at man ikke absolut kunde stole paa at boringsresultatene angav fjeldets tykkelse over stollen, idet massene over fjeldet indeholdt store rullestensblokker som laa direkte paa fjeldet, og det var ikke altid mulig at avgjøre naar boret gik fra fjeld og over i blokker. Man maatte saaledes være forberedt paa nye overraskelser og besluttet sig derfor til at anvende en fremgangsmaate over hele partiet som var brukbar i fjeld og paa ethvert punkt kunde tillempes for ur eller løse masser. Da det fremgik med sikkerhet av boringene at man hadde bra fjeld i ethvert fald op til kæmperhøide for det paataenkte hvælv, besluttet man først at ta utvidelse for vederlagerne og efterhaanden mure disse færdig over hele partiet. — Fjeldet var meget vandførende, hvorfor der trængtes skraagrøfter i vægene til opsamling av vandet som i tvergrøfter førtes hen til en hovedkloak paa tunnelens venstre side.

Vederlagerne murtes av den i tunnelen utsprængte sten i cementmørtel, uten regelmæssig forband. Nærme fjeldet er muren tørmur, saa vandet kan passere. Cementforbruket var $\frac{3}{4}$ foust. pr. m^3 , mørtelens blandingsforhold 1 : 4.

Da vederlagerne var færdigmuret, gik man igang med understillas og takutvidelser. Det viste sig herunder umulig at spunte i massen paa grund av de forekommende rullestensblokker, og etter endel forsøk blev man staaende ved den nedenfor nærmere beskrevne metode som senere blev befolgt under hele utmuringsarbeidet.

Med støtte i de færdige vederlager opførtes der et understillas med tæt gulv av tømmer, saa sterkt at det kunde taale støtene av nedskudte eller nedstyrrende masser, samt tryk fra stempeling. Takutvidelsen blev derefter tat trinvis saavel i længde som tverretning.

Tegn. side 41 tversnit I og II viser henholdsvis profilet av den utvidede bundstoll og situasjonen efter at vederlagerne var færdigmuret, tversnit III det færdige understillas og tversnit IV paabegyndt utvidelse for hvælvet. — Man foretok ogsaa nu efterhvert supplende boringer i taket og indrettet arbeidets videre fremdrift efter boringsresultatene. Forøvrig viste erfaring snart om man kunde paaregne at faa fuldt profil for utmuringen uten at risikere at slaa hul i taket, idet det øverste lag (ca. $\frac{1}{2}$ m) av fjeldet var meget løst og fliset. Hvor der maatte befryktes gjennembrud blev utvidelsen helt fra kæmper tat saa rummelig at der var plas for stempeling — rundstempeling av 10" tømmer kant i kant bak og over hvælvet. Ellers blev utvidelsen ikke tat større end nødvendig for selve hvælvet, avstanden mellem stempelbukkene varieres efter fjeldets fasthet, og stempelingen blev da siden fjernet efterhvert som hvælvet murtes færdig. Pa profil IV er vist den ene væg af en laftekasse. Denne tømredes op indunder fjeldet efterhvert som utvidelsen skred frem. Hensikten med den var baade at danne understøttelse for det gjenstaende fjeldskal — at overføre trykket fra dette til understillaset — og at begrænse det rum som kunde fyldes af nedstyrrende masser til et minimum,

Fig. 2. Tværvæg i laftekasse. Øverst tilvenstre paa billedet sees 3 st. av stempel 2 med paasatte 3-kant lækter.

O. J. DAHL & S

KRONPRINSSENS GATE 9

TELEFON 15312

TELEGRAMADRESSE: LUFTBREMSE

Enerepræsentanter for:

KNORR-BREMSE %, Berlin-Lichtenberg

Kunze-Knorr automatiske bremser for gods-, person- og hurtigtog. Bedste nuværende jernbane universalbremse. Indført som standard i Tyskland, Sverige etc.

Knorr lokomotiv-forvarmere, lokomotiv-fødepumper, stempler, fjærer, automatiske jernbanekoblinger.

SUNBEAM ELECTRIC MANUFACTURING Co., Evansville, Indiana

Lokomotivbelysning. Levert over $\frac{1}{4}$ tusen til Norges Statsbaner. Prompte levering fra lager. Alle reservedele føres paa lager. Bedste lokomotivbelysning for norske forhold. Største sikkerhet. Bedste sporbelysning.

JOSEPH VÖGELE, Mannheim

Gelenk=dreieskiver, penser.

H. MAIHAK, %, Hamburg

Indikatorer og maaleapparater av enhver art. Bedste præcisionsarbeide.

FOUCHÉ
SVEISEBRÆNDER
VELOX
SKJÆREBRÆNDER

Har De forsøkt vort ifyldningsgods og vore broncestænger for støpejern?

NORSK
SURSTOF & VANDSTOFFABRIK A/S
OSLO — BERGEN — TRONDHJEM

A/s Trækonstruktion
Entreprenørforretning
Byggearbeider
i
Beton
Jernbeton
Træ

Overgangsbro av jernbeton
for Norges Statsbaner
ved Tangen

TH. BULL
RAADHUSGATEN 9 · OSLO
Lager av:
**MATERIALER - REKVISA
VERKTØI**

Hærdeartikler
fra mit hus
KASENIT LTD., LONDON:

KASENIT NR. 1 for sæthærdning.
KASENIT NR. 2 for sæthærdning.
KASENIT NR. 4 for kassehærdning.
KASENIT NR. 5 for kassehærdning. Hurtigvirkende. Kan brukes om og om igjen.
ANTI-CEMENTITE for lokalhærdning.
"VELO-LAVA" for hærdning, glødning og anløping av staal.
NICKEL-CHROME digler og kasser for høie temperaturer.
HÆRDEOVNE og PYROMETRE

**Meddelelser fra
NORGES STATSBAKER**

utgit ved Teknisk ukeblad

vil utkomme med 6 hefter pr. aar.

Annonseprisene er følgende:

	Pr. gang	Pr. aar
	netto	netto
1/1 side 165×250 mm	kr. 80,00	kr. 480,00
1/2 " 165×122 "	40,00	240,00
1/4 " 165× 59 "	20,00	120,00
eller 80×122 "	20,00	120,00

Alle annonser blir plasert mot tekst.
Abonnementspris utenfor statsbanenes funksjonærer kr. 10,00 pr. aar.

TEKNISK UKEBLAD

Akersgaten 7, Oslo - Telefon 23 465

hvis der gik hul i taket. — Før kassens anden væg var færdig maatte den første selvagt provisorisk avstives; men for det meste gik man frem samtidig ved begge kæmpere med det første trin i utvidelse og stempling og førte samtidig op begge laftekassens vægger samt bygget ind tvervægger med et par meters afstand.

Saasnart det i tversnit IV viste trin i utvidelsen var færdig, anbragtes de i tversnit V med 1 betegnede bundstempler, som, hvor det var mulig, fastboltedes til gjenstaaende fjeld bak stemplingen. Gjenstaaende fjeld i taket blev nu avkilt med smaa «tørringer» til minst mulig tykkelse. Opnaadde man paa den maate at faa ind stempelstokker, 2 paa begge sider uten at komme væsentlig op i det opflisede øverste fjeldlag, kunde man næsten altid faa ind den siste stempel 3 uten at faa gjennembrud i taket. — Maatte man igjennem eller over fjeldskallet blev der, først paa den ene, derefter paa den anden side av profilet, slaat en række smaa «engelskmænd» for at frembringe den aapning som stempel 2 skulde utfylde og denne stempelstok, som var færdig tilskaaret, blev saa hurtigst mulig sat paa plas efter skuddet. — Hullene saavel for «tørringer» som «engelskmænd» blev ladet med $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{3}$ dynamitpatron. Tilslut fjernedes paa samme maate fjeldet for rigelen 3. Samtidig med skytningen fulgte gjerne et lite ras av sand og vand, saa der dannedes et hulrum i massen over fjeldet. Stokken var paa forhaand tilskaaret, og det gjaldt at anbringe den før hulrummet lukkedes. Aapninger paa siden mellem stempeling og fjeld, se længde-

Fig. 3. Et utmurt avsnit og et tilstøtende under avstempling. I øvre venstre hjørne sees endel af den færdige forskalling som hviler paa en lærebue af jern — længere borte væggen av en laftekasse.

Det avsnit som er under behandling er avstemplet mot understillaset hvor det ikke bører av laftekassen. Aapninger i taket er lukket med tømmer m. v.

Fig. 4. Lærebuer for hvælvslagnings opsat. Man ser laftekassene opsat — længere bakover — under det parti som derafter skal fjernes og understempler. Et hul i taket er provisorisk lukket med tømmer. Bakenfor venstre laftevæg — men vanskelig synlig paa billedet — er der allerede tat utvidelse for stempel 1.

snittet, tilstoppedes saavidt gjørlig med træverk, faskiner og sækker, derefter gik man atter paa med næste stempelstok 2. — Der var gjerne paa forhaand opsat en række af stemplene 1, hvor fjeldet ikke helt forsvandt ved vederlagerne.

Ved den omhyggelige underbygning og avstempling lykkedes det at utvide fjeldet til man hadde et skal paa ned til 15 cm tykkelse igjen over sig, der hvor næste stempelstok skulde ind. Naar en stempel var paa plas blev den straks fastklamret til nærmeste færdige rundstempeling og naar rigelen 3 — tversnit V — var anbragt, blev mellemrummet mellem stempelringene lukket med trekantede lækter for at holde vand og sand ute.

Saasnart et avsnit paa høist 3 meters længde var færdig avstemplet, førtes hvælvturen efter. Paa enkelte steder hvor trykket økedes voldsomt blev kun 1,5 m længde avstemplet før muringen begyndte.

Hvælvuringen.

Før muring igangsattes blev laftekassen, under det avsnit som skulde mures, revet og flyttet fremover. Rundstempelingen blev beslaat med lækter og pap paa undersiden — for at holde vandet helt væk fra cementen — og forskalingsbuene reist. Hvælvet murtes i cementmørtel av særlig utkilt sten — granit — tilkjørt fra Toset stenbrud — 7 km fra tunnellen. For tildannelsen

Fig. 5. Hvælvet mures.

av stenen var der foreskrevet en største størrelse av $45 \times 25 \times 20$ cm, saa ingen sten veide mere end 60 kg. Stenen blev derved let at haandtere under muringen. Forøvrig var det tilatt at variere stenens form inden rimelige grænser. Stenen kom paa kr. 25,00 pr. m² fremkjørt til tunnelen.

Efterhvert som hvælvet murtes op, avdækkedes med en fet cementmørtel, hvorpaa anbragtes plater av dure-skopap paa samme maate som en almindelig skifertækning. Da denne avdækningsmaate viste sig ikke at holde tæt, særlig i hvælvtoppen, forsøktes asfalt pap i ruller, som førtes frem i tunnelens længderetning efterhvert som hvælvet murtes færdig. Dette viste sig bedre end platene. Ovenpaa avdækningen pakkes singels nærmest pappen, derpaa puksten ind mot stemplingen. Disposisjonene paa arbeidsstedet forøvrig fremgaar uten videre av situasjonen nederst paa tegning side 41 og længdesnittet gjennem utmuringen.

Det sier sig selv at arbeidet med utvidelse og avstempling ikke var ganske farefrit, særlig naar stemplene 2 og 3 skulde anbringes, likesom det stadige sig av sandblandet vand var meget generende for arbeiderne. Ved den foretatte inddeling med laftekasser paa overstillaet viste det sig imidlertid at man kunde arbeide sikkert utenfor de avsnit hvor taket skulde aapnes. — Arbeiderne blev forøvrig utstyrt med flere sæt gode oljehyryer, hvorav altid et sæt hang færdig i en opvarmet spisebarakke utenfor tunnelmundingen. — Der indtraf intet væsentlig uheld under arbeidet og ingen kom alvorlig tilskade likesaallt som der indtraf noget alvorlig sygdomsforfald. Flere av arbeiderne deltok ogsaa uten avbrytelse i arbeidet fra dets begyndelse til dets avslutning. De fleste var tunnelfolk, men ingen av de egentlige arbeiderne hadde nogen erfaring i utmuring. Dette var derimot tilfælde med en for anledningen ansat overbas, som dog aldri hadde arbeidet med utmuring under tilsva-

rende forhold som i Orkla tunnel. Det gunstige resultat maa for en væsentlig del tilskrives denne mands energi og aldrig sviktende paapasselighet.

Arbeidsstyrken var almindeligvis 8—10 mand. En kort tid lykkedes det at faa 16 mand i arbeide, men forøvrig led man den hele tid under mangel paa arbeidskraft. Utmuringsarbeidet trak derfor ut og avsluttedes først i mars 1917. Der anvendtes saavel akkord som dagarbeide. Utvidelse for vederlagerne med grøfte-sprængning og muring var bortsat paa akkord, mens det meste av stempling og hvælv muring gik paa dagarbeide. Fortjenesten laa mellem kr. 0,85 pr. time i 1915 til kr. 1,65 pr. time for den avsluttende akkord i 1917. Overbasens løn blev holdt helt utenfor akkordene.

Fremdriften for stempling og overhvælvning gjennem de første partie steg etterhaanden fra 1 cm pr. mand pr. dag til 1,85 cm pr. mand pr. dag paa dagarbeide. De 3 siste maaneder 2,22 cm pr. mand pr. dag paa akkord.

Cementforbruket, iberegnet avdækningen, var:

For 0,5 m hvælv 5,5 foust. pr. l. m. 1,2 foust. pr. m³.
For 0,6 m hvælv 6 foust. pr. l. m. 1,0 foust pr. m³.
For 0,8—0,9 m hvælv 8 foust. pr. l. m. 1,0 foust. pr. m³.
Mørtelens blandingsforhold var 1 : 3.

Til stemplingsarbeidet medgik i alt ca. 7300 l. m tømmer, hvorav ca. 1450 l. m indmurtes bak hvælvet.

Utmuringens kostende vil fremgaa av nedenstaende sammenstilling, hvor tiloversblevne materialer er regnet realisert.¹⁾

¹⁾ Ved realisasjon av materialer er regnet følgende: Tømmer, ubeskadiget, tildels grovt, 90 m ³ kr. 2273,73 Jern (bolter og bindhaker) 500 kg à 0,40 » 200,00 Skrapetømmer og ved
Kr. 2673,73

Fig. 6. Færdig 0,5 m. hvælv. Fra dette punkt stiger hvælvtykkelsen mot et parti hvor fjeldet blir borte og som følge lig maa rundstemplinges.

Den første serie rundstempling maa fjernes før overhvælvningen.

INGERSOLL-RAND CO. Luftkompressorer og svilleggmaskiner

Indhent Offerte

anbefales
ved repræsentanterne
for Norge:

Indhent Offerte

Maskin ^{A/S} K. Lund & Co.

Telefon Centralbord 29875 (4 linjer)

OSLO

Telegrafadresse: ISOLATION

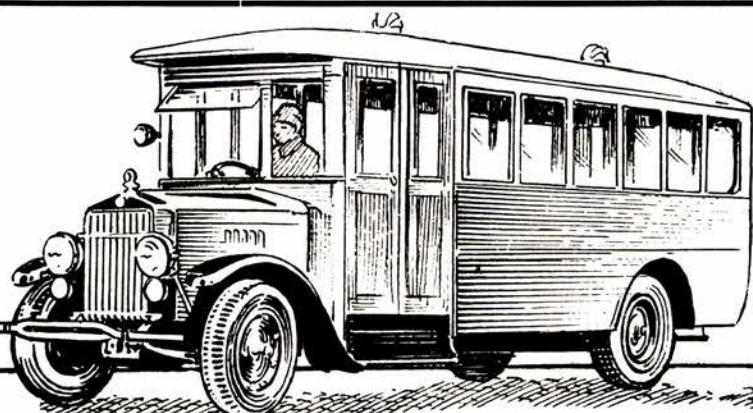
Scania-Vabis

RUTEBILER
LASTEBILER

Leverandør til Statsbanerne
og Statens biltruter

EDEFORHANDLERE:

HOFSTADS
Automobilforretning A/S
OSLO

WILLIAM NAGEL - OSLO

anbefaler fra lager:

„Keystone Grease“ i alle konsistenser for: Fettkopper — kulelagere — ringsmøringslagere — elektriske lokomotivers drivhjulsbokse — gearkasser — luftkompressorer og luftverktøi.

„Hapalynol“ impregnéringsmiddel for pressenninger.

A/s DAHL JØRGENSEN & CO.

Telefoner: 23 217 - 25 408 - 24 805

OSLO

Telegramadr.: DAHLJØRG

LANDETS ÆLDSTE OG STØRSTE STAALBJELKEFORRETNING

Anbefaler for levering fra lager og fra verk
Staalbjelker, Kanalstaal, Paralellflangede Differ-
dinger-Greybjelker, Vinkelstaal, T-staal, Plater etc.
Spundvægger, System Larsen

CHR. ADAMSEN

MASKINFORRETNING

KONGENS GATE 13

Specialitet:

JERNBANEREKVISITA,
MASKINER, APPARATER ETC.

VULKAN OSLO

Broer, Jernkonstruktioner
for bygninger, dammer, sluser, kraner etc.

Maskin- Kjel- og Platearbeider
Jernstøpegods.

Støpejernskjelen „ØKONOM III“

Schwencke & Co-s Eftf.

OSLO
Etabl. 1858

Alle sorter
Tretjære, Kultjære, Bek, As-
falt, Tjæreoljer, Drev etc.

Særlig anbefales:
Norsk tretjære Øtas og Neta
Schwenckes:

BITUMENLAK for jern
KARBOLINEUM
TAKLAK

Raffinert kultjære, Kreosotolje

Egne fabrikker ved
OSLO, ELVERUM og RASTA

Sammenstilling.

Utvidelse av tunnelprofiel med avstempling	
og utkjøring av nedraste masser, 61 m kr.	42 961,62
Vederlagsmur 340 m ³ à ca. 28,20	» 9 592,54
Hvælv 398 m ³ à ca. 60,06	» 24 112,33
Drænsgrøfter i væggene samt tvergrøfter	» 1 000,61
Avdækning 610 m ² à ca. 6,18	» 3 769,04
Singels og stenpakning	» 978,00
Diverse takundersøkelser, spisebarakker, oljeklær etc.	» 2 958,86
61 m à 1400 kr.	85 400,00

Som overbas var antat nuværende baneforstand i Trondhjem distrikt *Raffel Stjernen*. Anlægsavdelingen lededes av avdelingsingeniør — nuværende baneinspektør i Hamar distrikt *Sv. Møller*. Anlæggets overingeniør var *Hoelfeldt-Lund*.

Hovedstyret gav uttryk for sin erkjendtlighet for vel utført arbeide i en særskilt skrivelse til de funksjonærer og arbeidere som hadde bidrad til det heldige resultat.

UTMURING AV INDRE SILDKVIK TUNNEL, OFOTBANEN

Efter utførelsen av de sprængningsarbeider — utvidelse av profilet og sprængningen av de nisjer — som har vært nødvendige av hensyn til elektriseringen, viste fjeldet sig i et tunnelparti paa 50 meters længde at være av saa usolid beskaffenhet at man før at sikre togenes gang saa sig nødsaget til at gaa til utføring av partiet. Tunnelen var dertil meget vaat.

Man bestemte seg for til denne utføring at benytte en konstruksjon som vist paa fig. 1, med paaføring av mortelen ved hjælp av en cementkanon, idet denne utfø-

relsesmaate antokes at ha følgende fordeler: Betydelig mindre sprængningsarbeide for at skaffe plass for utføringen, enkel og billig forskaling samt let adgang til bortledning av vand. — Arbeidet utførtes i 1923.

Konstruksjonen bestaar i vederlagsmur, av brudsten i kalkblandet cementmørtel ført op til ca. 1 m under vederlagsfugen, resten av betongstøp i blanding 1 : 4 : 5, hvori er faststøpt hvælvets 1 toms rundtjernsbuer, der danner armeringen ved siden av tveravstivning av $\frac{1}{2}$ " rundtjernstænger og jernnetverk.

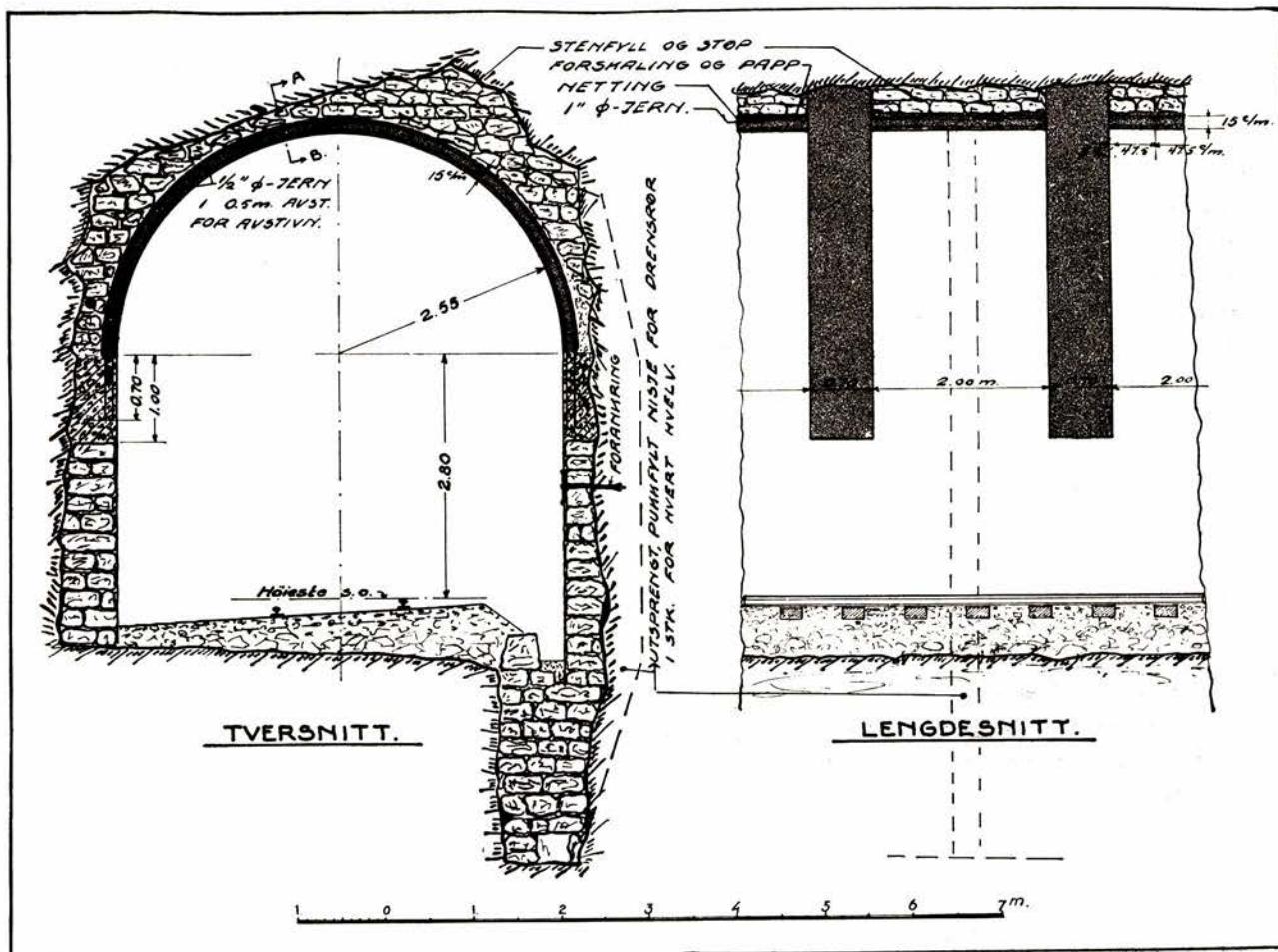

Fig. 1.

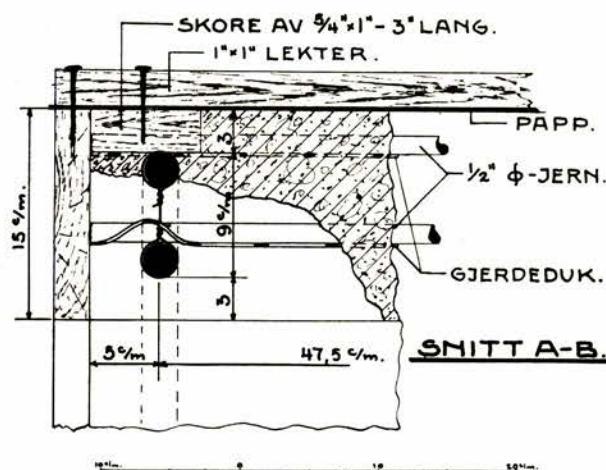

Fig. 2.

Der er 2 saadanne jernbuer i samme vertikalplan, en paa hvælvets inside og en paa hvælvets utside med en fri avstand av 40 mm med et 30 mm tykt mørstellag utenom hver. Hvælvtykkelsen blir saaledes 150 mm. Avstanden mellom hvert buepar i hvælvets længderetning er 475 mm. Til disse buer — baade den indre og den ytre — fæstes netting av 3 mm traadtykkelse og 50 mm maskestørrelse. Nettingen holdes stram ved de $\frac{1}{2}$ " rundtjernstænger, som anbringes med 500 mm.s avstand i hvælvets længderetning.

I hvælvets længderetning utføres ikke utforingen sammenhængende, men i «baand» paa 2 meters længde med ca. 700 mm mellemrum. Dette er gjort for at lette bakhuringen. Forskallingen fæstes til jernbuene og bestaar mot fjeldet av sterk takpap holdt i avstand ved og fæstet til lækter og paa sidene av hvert «baand» av tynde bordbuer saa brede som hvælvtykkelsen. Se fig. 2.

For avledning av vandet blev der sprængt en drængrøft paa tunnelens vandside 3 m dyp under S.O. Denne grøft optar vand fra tunnellsidene og fra tunneltaket, idet der bak hvælvet anbringes drænsrør for hvert hvælvsbaand. Disse rør føres omhyllt av ren puksten ned langs tunnellsidene i utsparinger bak vederlagsmuren til bunden av drænsgrøften. Efterat de 1" rundtjernstænger var opsat og faststøpt fæstedes nettingen til buene, de $\frac{1}{2}$ " rundtjernstænger anbragtes paa plas og saa forskallingen, hvorefter fyldingen av jernskelettet med mørtel ved hjælp af cementkanon kunde foregaa. Man begynte ved vederlagene og avanserte, efterhvert som den riktige hvælvtykkelse var naad, mot hvælvets top. «Guniten» blir saa at si pisket ind i jernskelettet. Ved den stadige bevægelse af straalen frem og tilbake over hvælvbaandet blir mørten særlig godt bearbeidet, saa dens kvalitet maa antaes at overgaa den paa almindelig maate blandede mørrels kvalitet, særlig hvad tætheten angaa. Hulrummet mellem hvælvet og tunneltaket er fyldt med brudsten i cementmørtel. Ogsaa vederlags-

murverket er sprøjet med cementmørtel, saa det hele faar et ensartet utseende.

Cementsprøten fordrer tør sand (4 % fuktighetsgrad). Under forholdene der nord maatte sanden derfor tørres. Efter tørringen blev den harpet. Den saaledes tørrede og harpede sand blev lagret i et skur med tæt tak. Cement og sand blandedes tørt i forholdet 1 : 4. Blandingen kastedes paany gjennem en sandharpe med 5 mm maskestørrelse. Et kvantum av den færdigtørrede blanding, stort nok for et skift, anbragtes derpaa i en lukket vogn. I samme lukkede vogn er cementkanonen anbragt. Denne er av type «N—1» og drives fra en 10" x 10" ER.—1 kompressor, der igjen drives av en 45—50 HK Grei-motor fra A/S Gulowsen, Oslo.¹⁾

Slangen for «Gunite»-materialet har $1\frac{1}{4}$ " diam.

» » trykluft har $1\frac{1}{4}$ " diam.

» » trykvand » $\frac{1}{2}$ " »

Mundstykket ved rot » $1\frac{3}{8}$ " »

Mundstykkets spis har 1" regulerbar til $\frac{3}{4}$ " diam.

Den tørrede mørtel fyldes i cementsprøten og drives fra denne gjennem mørtslangen til mundstykket, hvor den tørre mørtelstraale blandes med en vandstraale fra en trykvandsledning eller trykvandspumpe (her anvend-

¹⁾) Det hele anlæg, som tidligere hadde maattet anskaffes i et andet øiemed, er med undtagelse av selve cementkanonen, der var en tidligere brukt, leveret gjennem firmaet K. Lund & Co., Oslo, og kostet ca. kr. 60 000, hvorav kr. 20 000 falder paa motoren, kr. 10 000 paa kompressoren og kr. 5600 paa cementkanonen. Dette var krigskonjunkturpriser. Firmabet oplyser paa foranledning at et for øiemedet fuldt tjenlig transportabelt kompressoranlæg med driftsmotor, luftkjele, vandtank og cementkanon med øvrig fornødent utstyr nu vil kunne leveres for rundt 25 à 30 000 kr. Hertil kommer eventuelt utgifter til vognunderstel for transport paa skinnegang.

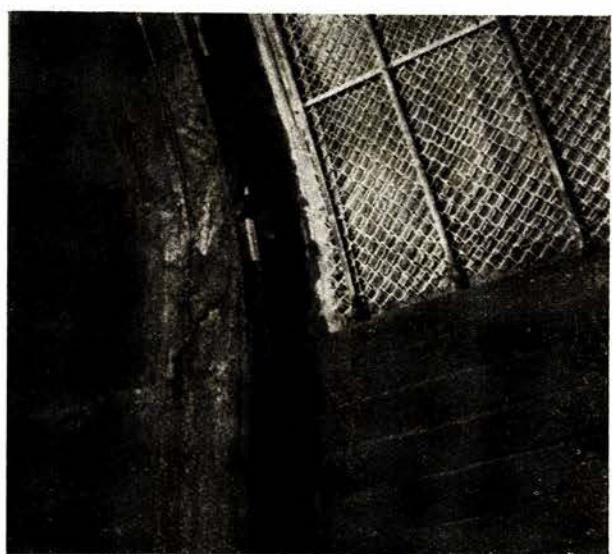

Fig. 3.

tes trykvandsledning). Mørtelen (guniten) faar da en konsistens nærmest som støpemørtel. Blir den for vaat, saa den faar tilbøyelighet til at rende av, kan vandkranen, som er anbragt paa mundstykket, stænges, saa kun tørmørtel piskes ind. Sprøitemanden lærer dog snart at regulere vandtilførselen gjennem nævnte kran, saa den

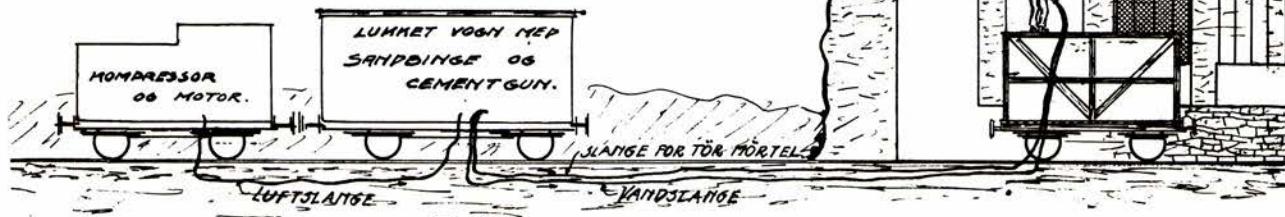

Fig. 4.

passe vaate konsistens erholdes. Mørtelstraalen maa ha et tryk paa 4 à 5 atmosfærer, vandstraalen et tryk paa 6—7 atmosfærer.

Fig. 3 viser nettingen paasat, fig. 4 anordningen paa arbeidsplassen og fig. 5 det ferdige hvælv.

Omkostningene stiller sig saaledes:

Sprængning for hvælv og vederlagsmur, 50	
m³ á kr. 50 kr. 2 500	
Vederlagsmure, 132 m³ á kr. 60 » 7 920	
Hvælv, 400 m² á kr. 74,30) » 29 720	
Avskrivning for bruk av maskinanlegg ca.	
20 % av 29 720 avr. » 5 960	
	Sum kr. 46 000

*) Denne enhetspris fordeler sig saaledes:

Arbeidsløn.

Sandtørk, armering, forskalling, paasprøitung av «Gunite» (støpning) kr. 20,00 pr. m²

Materialer.

Jern, 40 kg á 0,60 » 24,00 » »
Cement, 0,6 tønder á 20,00 » 12,00 » »
Sand, 1,8 hl á 1,00 » 1,80 » »
Netting, 1 m² á 6,50 » 6,50 » »
Bakmur » 10,00 » »

Totalt pr. m² av hele tunneltaket,
de 70 cm's mellemrum medregnet, kr. 74,30

Transporten fra og til arbeidsstedet blev ordnet paa den maate at siste aftentog satte vognene paa plass. Hertil medgik 8 à 10 minutter hver dag uten at der er opført specielle beløp herfor. Det blev iafald ikke av nogen videre betydning i dette tilfælde.

Omhandlede arbeide kunde alene utføres om natten mellem siste aftentog og første morgentog, et tidsrum paa ca. 7 timer den gang. Fortjenesten for dette arbeide var kr. 2,72 pr. time.

Til sammenligning anføres overslag av 4. juli 1922 for betonghvælv:

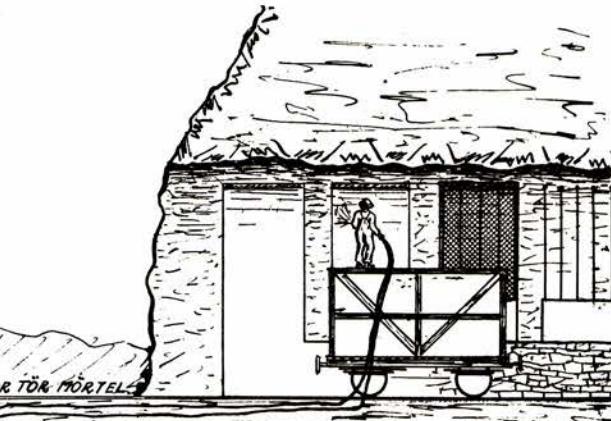

Fig. 5.

Sprængning av hvælv og motlagsmur, 141 m³	
à kr. 50 kr. 7 050	
Støpning av hvælv og bakmur, 235 m³ à	
kr. 100 » 23 500	
Bakmur og drænering sum » 10 000	
Stillas » » 8 000	
	Sum kr. 48 550

Hertil kommer ens for begge alternativer:

Draeneringsgrøften, 50 m á kr. 100 kr. 5 000	
—»— 26 m á kr. 75 » 1 950	
Avløpstunnel, 75 m á kr. 175 » 13 125	
	Sum kr. 20 075

Man har i de siste dager (begyndelsen av mars) besiktiget hvælvet, og dette, som nu har næsten 3 vintrer paa sig, viser ingen forandringer, men ser fremdeles ut som nyt. Noget vand i mellemrummene mellem de enkelte hvævlameller er det omrent ikke, da dette forsvinder i dræneringen bak hvælvet og videre i den store bundgrøft, saa frosten ingen skadelig virkning har øvet paa det støpte hvælv.

Arbeidet er ledet av inspektør, ingenjør *B. Holmer*, der ogsaa ved siden av distriktschef *Chr. Mathisen* har meddelt foranstaende data.

Fig. 5.

MINDRE MEDDELELSE

MEDDELELSE FRA VEIDIREKTØREN

Det væsentligste indhold: Nr. 1, 1926: Sneskjemer. — Fjernelse av græskanter. — Om bruk av veihøvler og veiskraper. — Regler for sneplogkjørsel. — Vinterbilkjøring i år. — Særbestemmelser om motorvognkjøring.

Nr. 2, 1926: Om planlæggeise og igangsættelse av statens forsøksbilruter. — Rutebiler med 6 hjul.

Nr. 3, 1926: Litt om omnibuschassier for 10-20 passasjerer. — Rutebilholdeplasser i Tønsberg. — Oversikt over rutebiltrafikken i Vestfold fylke. — Trafiksikkerheten på veiene. — Sveriges veiadministrasjon. — Forhøielse av bilavgiftene i Tyskland. — Antal arbeidere pr. 1. februar 1926. — Særbestemmelser om motorvognkjørsel. —

NORDISK JÄRNBNETIDSKRIFT

3dje og 4de hefter for iår har følgende indhold: Statsjärnvägarnas museum i Finnland. — Telefon och telegraf vid den elektrifierade järnvägslinjen Stockholm — Göteborg. — Några anteckningar angående ackumulator- och motorvagnar i Tyskland, februar 1926. — Meddelelser angående Järnvägsmannaselskapets arbeidssektioner i Danmark og Norge.

N. I. F.s BETONGKOMITÉ

Paa grund av de mange tilfælder av daarlig betong her tillands har N. I. F. nedsat en komité, som vil foreta studier og søke at komme til klarhet i dette viktige spørsmål. Komiteens medlemmer: Prof. E. F. Halvorsen, Oslo, formand, ing. Chr. F. Grøner, Oslo, direktør Bjørnstad, Trondhjem, overing. Berdal, Askim. Sekretær ing. Kristen Friis.

Komiteen søger nu staten, kommunene og de kommunale private kraftverker samt industrielle bedrifter om bidrag til sit arbeide. Det er at haabe at der tiltrods for de daarlige tider vil kunne skaffes midler til dette viktige og høist paakrævede foretagende, der er av saa stor økonomisk betydning for landet.

NYT HEISEAPPARAT

«Gratte-ciel» — en fransk opfindelse, som nylig er bragt i handelen her hjemme, synes at være meget praktisk for hængestillaser f. eks. under revisjon og vedlikehold (maling) av større jernbanebroer, specielt disses høie jernpillarer. Iøvrig henvises til en nærmere beskrivelse, der medfølger bladet som bilag.

RETTELSE

Under trykning av 1ste hefte indløp fra overingeniøren for Dovrebanen underretning om at tre utgiftsposter ved disposisjoner etter rapportenes avgivelse i 1918

hadde undergaat nogen forandring. Disse kom med under «Sammenstilling av masser, arbeidstimer og omkostninger m. v.», men ikke under «Rekapitulasjon», side 27, 1ste spalte. For jernrækverk skal staa kr. 1955,57, for vandavledning kr. 298,31 og for stillas kr. 71 524,40, hvorved slutsummen blir kr. 267 905,52 —

STATSBANENES VINTERPLAKAT

som har gjort lykke overalt hvor den er utstillet i utlandet. — Den er bemerket, omtalt og efterspurt. — Plakaten, som er laget etter original av tegneren Th. M. Davidsen og trykt hos A. Wørner, blev utgit i et oplag av 15 000 med tekst paa norsk (3000), tysk (4000), engelsk (7000) og fransk (1000).

Den blev ikke alene distribuert til reisebyraaer og jernbaneselskaper i Europa, men ogsaa utenfor, f. eks. i Sydafrika og Japan m. v.

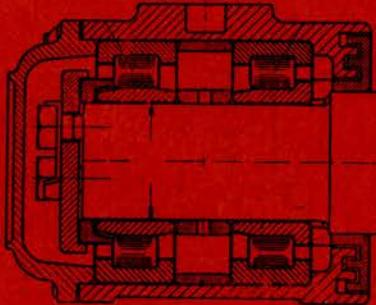
UTGITT VED TEKNISK UKEBLAD, OSLO

Abonnementspris: kr. 10,00 pr. aar. — Annonsepris: $\frac{1}{4}$ side kr. 80,00, $\frac{1}{2}$ side kr. 40,00, $\frac{1}{4}$ side kr. 20,00.

Ekspedisjon: Akersgaten 7 IV. Telefoner: 20701, 23465.

F & S

RULLE- og KULELAGERE

*Komplette Akselkasser
for Jernbaner og Sporveier*

KOLBERG CASPARY & CO.
INGENIØRER
OSLO

METALOXYD A/S

KONGENSGT. 4 — OSLO

Telegr.adr.: Metaloxyd

Telefon 20 565

LØFTEMAGNETER, MAGNETSEPARATORER,
MAGNETMASKINER, MAGNETCHUCKS,
MAGNETKOBLINGER, SPONKUTTERE
ETC. ETC.

*Alle sorter tilhørende omformeraggregater
og reservedele
Indhent nærmere oplysninger og prisopgaver*

C. M. MATHIESEN & Co.

MØLLERGATEN 9 - OSLO

Telegr.adr.:
„Rørlageret“

RØRHANDEL EN GROS

Leverandører til landets største industrielle anlæg

Ameri-
kanske
Smijerns

RØR for
damp
og vand

Støpejerns

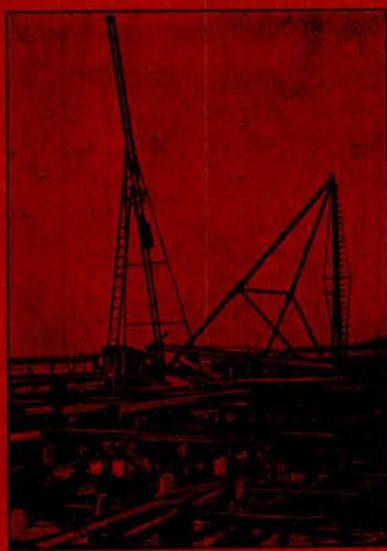
Mufferør, Flangerør og Ribberør

Kobberrør, Messingrør, Blyrør,
Pumper og Slanger

Armatur, Kraner og Ventiler av enhver art

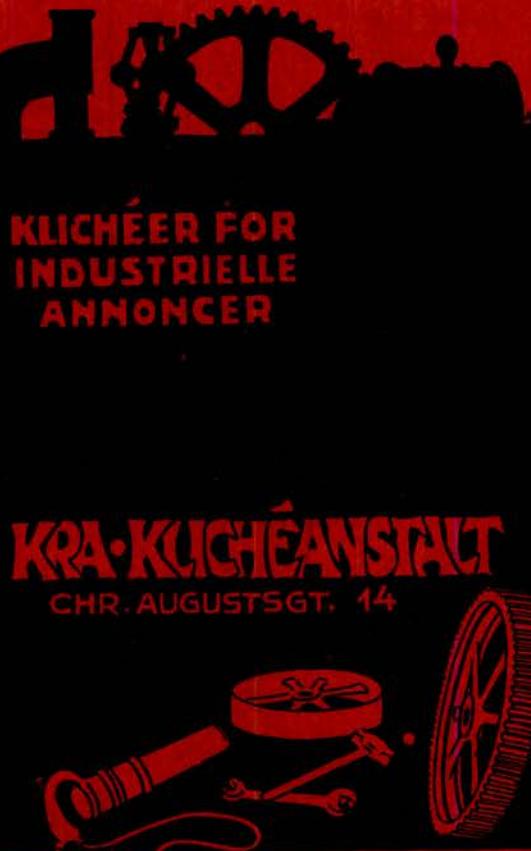
*Alt for Sanitær- og Varme-Anlæg, Badekar, Vandklosetter, Servanter, Vasker,
Opvasker, Radiatorer*

Kun første klasses varer - Rimelige priser - Hurtig omhyggelig expedition,

RAMBUK OG DERRICKKRAN
SKANSENBROEN, TRONDHJEM

PAY & BRINCK
MASKINFORR. OG MEK. VERKSTED
OSLO
SPECIALITET
ANLÆGS- OG TRANSPORTMATERIEL

Gustaf Aspelin OSLO

Leverandør til Jernbanen av:

**Jern – Staal
Plater**

Anlægsmateriel for:

**Jernbanebygning
Bygningsartikler
m. m.**

SKINNER

VIKESPOR

TIPPVOGNER
HJULGANGER
LAGERE

OG ALSLAGS MATERIEL FOR
JERNBANEANLÆG
LEVERES FRA LAGER

SIGURD STAVE
KONGENSGATE 10
OSLO